

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

(Széchenyi István)

Lectori Salutem

Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ezelőtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles képviselői. Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egyszerre szimbóluma az időtálló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egymáshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsnak, ami az erdészek generációit egymáshoz köti. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családi érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsséget képviselik, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbító szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas-, és rubindiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik átvételével!

Sopron, 2017. szeptember hava

Prof. dr. Lakatos Ferenc
az Erdőmérnöki Kar dékánja

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

DR. FIRBÁS OSZKÁR

DR. SZÁSZ TIBOR

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

BÁRDFALVY FERENC RÓBERT
CHRENÓCZY-NAGY LÁSZLÓ ELEMÉR
DR. MARSCHALL GYULA FERENC
MESTER GYÖRGY ANTAL
DR. PÁLL MIKLÓS

SZEPESI ANDRÁS
TENKELY TIBOR
TUZSON TIHAMÉR
VARGA LÁSZLÓ

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

DR. BAJZÁK DÉNES
† BÁNSZEGI JÓZSEF
BELICZAY ISTVÁN
DR. BELLA IMRE
CSANÁDI BÉLA
CSOBOTH LÁZÁR
DELKIN ÉVA, VISZLAI JÁNOSNÉ
FARKAS SÁNDOR
FODOR IMRE
FREY ANTAL

GYIMESI (GYÖRGY) KÁLMÁN
GYÖNGY ERZSÉBET, JUHÁSZ GYULÁNÉ
DR. GYÖRÝ JENŐ
IVÁN TERÉZ, TORNINÉ
KOVÁCS IMRE
KOVÁTS MIKLÓS
KUBINYI JULIANNA, SZÁSZ ISTVÁNNÉ
DR. LESKÓ GYÖRGY
DR. MOLNÁR GÉZA
MOLNÁR JÁNOS

NAGY JÓZSEF
DR. ORLÓCI LÁSZLÓ
MIHÁLY MÁRTA, DR. ORLÓCI LÁSZLÓNÉ
PANDÁK LÁSZLÓ
RÁCZ ANNA, DR. LESKÓ GYÖRGYNÉ
DR. SZABÓ JÓZSEF
SZABÓ LÁSZLÓ
SZALAMIN GÁBOR
TÓTH LAJOS
VISZLAI JÁNOS

ARANYOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ

ÁRVAI MARGIT, FÁBIÁN GÁBORNÉ
DR. BÁN ISTVÁN
BARANYAI LAJOS
DR. BÁRSONY LAJOS
DR. BELÁ MÁRIA, BOLGÁR JÓZSEFNÉ
BELLONI ÁKOS
BUKOVICS JÁNOS
BURJÁN ÁRPÁD
BÜKI LÁSZLÓ
CZIRJÁK TERÉZIA, KOVÁCS JÁNOSNÉ
CHOMA ZSOLT
CSUKA IMRE
DALA LÁSZLÓ
ERDÉLYI ANDRÁS
FÁBIÁN GÁBOR
FEJES LÁSZLÓ
FRITSCH OTTÓ
GÁSPÁR LÁSZLÓ

GUBACSI GÁBOR
GY. SZABÓ PÁL
HARDI LÁSZLÓ
HOLDAMPF GYULA
HROTKÓ LŐRINC
JÓBA ÁGNES
KÁDÁR PÁL ZOLTÁN
KARVALY ÉVA, FONDAIN ANDORNÉ
KATÓ SÁNDOR
KOVÁCS ILONA, BŐDI FERENCNÉ
LIPTAI GÁBOR JÓZSEF
LÓCZI PÁL
MEDVEZC GÁBOR
MOLNÁR ZOLTÁN
MÜLLER IMRE
NYÚL BERTALAN
DR. PÁKOZDI ERNŐ

POSGAY ATTILA
RÁCZ SÁNDOR
SÁNDOR ERZSÉBET
SÓDAR PÁL
SZABADOS JÁNOS
SZAMOSI FERENC
SZEGEDI ANDRÁS
SZÉLESSY MIKLÓS
SZÖÖR LEVENTE
TAKÁCS LAJOS SZABOLCS
TEMESVÁRI ERIK JÁNOS
VALKÓ MELINDA, MOLNÁRNÉ
VARJÚ LÁSZLÓ
VÖRÖS KLÁRA, BÖECSÖNYI PÉTERNÉ
DR. WITTMANN GYULA
ZELENA ISTVÁN DÉNES
ZÉTÉNYI ZOLTÁN

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Fírbás Oszkár (Szeged, 1923) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1039 Budapest, Királyok útja 132.

Oklevél száma: 321.

kelte: 1947. június 28.

Kiállítója: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnökként a Szegedi Erdőigazgatóság Műszaki Osztályán kezdte meg szolgálatát. 1947-ben meghívást kapott az Esztergomi Erdész Szakiskolához. Részt vett 1948-ban a középfokú erdészképzés újraindításában Esztergomban, a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskola megszületésében. Megszakítás nélkül az erdészeti szakoktatásban dolgozott. Az esztergomi iskolát 1950-ben áthelyezték Sopronba, ahol Erdészeti Technikumként, majd 1973 óta Erdészeti Szakközépiskolaként működik. Ötven éven át tanított tanárként, majd vezetőtanárként, több mint hétezer tanítványa volt. Az iskola keretében elindította, majd vezetője volt 1978-tól több mint 10 éven át a vadgazdálkodási technikusképzésnek.

Folyamatosan képezte magát, 1961-ben felsőfokú gombaszakértői oklevelet szerzett Budapesten, majd 1969-ben elsőként az országban erdőmérnök-tanári oklevelet, 1978-ban Tájrendező és Környezetvédő szakmérnöki oklevelet kapott.

Több erdészeti szakkönyvet írt, az 1971-ben írt erdőhasználati tankönyve mindmáig az egyetlen didaktikai alapon megírt erdészeti szakközépiskolai tankönyv, amelyért nívódíjban részesült. Mintegy 110 szakmai tanulmánya, cikke, dolgozata jelent meg a szakmai folyóiratokban, lapokban. Tanári kézikönyvet és példatárat, 2000-ben az erdőmérnök-tanárjelöltek számára az Általános szakmai módszertan egyetemi tankönyvet, majd 2001-ben az Erdészeti szakmai módszertan egyetemi tankönyvet írta meg. Szakemberként, nemcsak mint nemzedékek kimagasló oktatója, de mint szakíró is országos elismerést szerzett.

Az erdőmérnök-tanárjelöltek számára 1971 óta adta elő az erdészeti szakmai módszertant, 1992-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetében. 1993 óta a Nyugat-magyarországi Egyetem Tanárképző Intézetében. A 2011/2012-es tanévben is tanított a Batthyány Vakok Intézetében biológiát és természetvédelmet.

Évtizedeken keresztül a tanárjelöltek tanítási gyakorlatainak vezetőtanáraként is működött. A tanárképzés keretében 250 mérnök-tanár képzésében vett részt

1954-ben elindította a Soproni-hegységben az erdészeti hidrológiai megfigyeléseket. Negyedszázados eredményeit a Tájrendező és Környezetvédő szakmérnöki diplomamunkájában összegezte 1978-ban.

Társadalmi tevékenysége is kiemelkedő. Megalapítója volt a Soproni Erdész és Faiparos Diákok Baráti Körének, ennek 2002 óta örökös tiszteletbeli tanárelnöke. Több mint 60 éve tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, amelyben betöltött több vezető funkciója közül kiemelkedő, hogy 26 éven át, 1966-1992 között volt az Erdő c. folyóirat szerkesztőbizottságának tagja.

Munkásságát több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Apáczai Csere János díjjal, Carolus Clusius Emlékéremmel, Kaán Károly Emlékéremmel, Bedő Albert Díjjal ismerték el. A Nyugat-Magyarországi Egyetem Egyetemi Tanácsa 2004-ben számára a címzetes egyetemi docensi címet adományozta. 2016-ban Fazekas Péter földművelésügyi minisztertől a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetését vehette át.

1997-ben arany-, 2007-ben gyémánt- 2012-ben vasoklevél tiszteletdiplomát kapott.

Dr. Szász Tibor (Gergelyi, 1923) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1157 Budapest, Zsókavár u. 62. III/12.

Oklevél száma: 309.

kelte: 1947. június 28.

Kiállítója: M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Szakmai munkáját a MÁLLERD-nél kezdte, majd innen Sopronba helyezték: az Erdészeti Kutató Intézet újjászervezése a feladata. 1949-ben kísérletügyi adjunktusként a Budakeszi Kísérleti Telep munkafiziológiai laboratóriumának vezetésével és az erdészeti munkatudományi osztály létesítésével bízták meg. Ez év végén az

Országos Meteorológiai Intézetben Felsőfokú Agrometeorológus képesítést szerzett. Később a telep felügyelője lett. 1970-ben megbízást kapott a fahasználati, majd 1973-ban a közgazdasági osztály vezetésére is. 1975-ben az ERTI gazdaságtani és munkatani főosztályának vezetőjévé nevezték ki. 1962-ben „summa cum laude” egyetemi doktori cselekményt hajtott végre. 1970-ben németből állami nyelvvizsgát tett. 1983-ban nyugállományba vonult.

Tudományos tevékenysége a fahasználat szinte valamennyi területét felölelte. Eredményeket ért el a fakitermelő szerszámok tervezésében és sorozatgyártásának kidolgozásában. Az erdészeti gyakorlat ma is alkalmazza ezeket. Nagy szerepe volt a fakitermelés alkalmi munkából szakmunkává való fejlesztésében. A fadöntéskor fellépő minőségromlást előidéző tényezők okainak kutatásában nemzetközi szinten is jelentős eredményeket ért el. Kezdeményezője a komplex fakitermelési munkarendszerek hazai bevezetésének. Megszervezte és irányította az erdészeti munkák műszaki normázását. A teljesítménykövetelmények meghatározásakor a nehéz és igen-nehez fizikai munkákban fő korlátozó tényezőként szerepeltette az egészségkárosodás nélkül naponta leadható energiát. Ennek érdekében mérte a különböző munkaműveletek kalória-igényét. Számos közgazdasági kérdésben is elemző-kutató munkát végzett. Az erdőgazdasági dolgozók munkavédelmi, munkaegészségügyi és szociális helyzetének javítására is kutatómunkát folytatott. Éveken keresztül végezte az erdészeti és faipari gépek munkavédelmi minősítését. Főhatósági megbízásra elkészítette az Erdészeti Balesetelhárító és Egészségvédő Óvórendszabályt, majd a munkák gépesítésekor az Erdészeti Biztonsági Szabályzatot. Az ERTI-ben, a főosztály keretében – Főhatósági utasításra – a motorfűrészkészítők vibrációs ártalmának és a kullancs terjesztette járványos agyhártya- és agyvelőgyulladás megelőzésére orvos-irányította Erdészeti Üzemegészségügyi Csoportot szervezett. Javaslatára bevezették a védőoltást és a motorfűrészkészítők évenkénti orvosi ellenőrzését. Jelentős munkát végzett a korszerű fahasználati szakkifejezések megalkotásában. Létrehívta és másfél évtizeden át szervezte a fakitermelő szakmunkások országos versenyét, melyet 1971-ben nemzetközi szintre emelt. Részt vállalt az erdőgazdasági szabványok kidolgozásában, a szakmai továbbképzésben, a szakmérnök oktatásban. Éveken át elnöke volt az Erdészeti Ágazati Szabvány Szakértőbizottságnak. Hazai és nemzetközi tudományos szimpóziumokon előadásokat tartott. Nemzetközi kutatási információcserét épített ki.

Számos szakmai tudományos és társadalmi szervezetnek, munkabizottságnak volt tagja és elnöke. Publikációi: önállóan 153 magyar, 4 idegen nyelvű tanulmányt, 9 könyvet, 3 tananyagot írt. Társ szerzőként közreműködött 20 könyv, 8 tananyag és 14 tanulmány megírásában. Az OEE elnökségének felkérésére megszervezte a Szeniorok Tanácsát, amelynek 16 éven át választott elnöke volt. Jelenleg tiszteletbeli elnök. Az OEE enöksége létrehívta – javaslatára – az Erdészcsillag Alapítványt. Az OEE munkásságát Kaán Károly Emlékéremmel és Tiszteletbeli Taggá nyilvánítással ismerte el. 1997-ben arany-, 2007-ben gyémánt-, 2012-ben vasoklevél tiszteletdiplomát vett át.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Bárdfalvy Ferenc (Gagyvendégi, 1926) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Petőfi Sándor utca 15/A.

Oklevél száma: 1. kelte: 1952. december 31.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1953. január 1-én lépett munkába a Tolna Megyei Erdőgazdasági Egyesülés Tamási Erdőgazdaságának Hőgyészi Üzemegységénél, majd az üzemegységek összevonása után a Hőgyészi Erdészethetnél kezdett dolgozni 1953. április 1-én, mint erdészetvezető. Első feladata egy 20 hektáros, erdősítésre átadott mezőgazdasági terület felmérése és erdősítési tervének elkészítése volt.

Mintegy két év után az Erdőgazdaság Pári Erdészethéhez került műszaki vezetőnek. Az itt eltöltött egy év után a Tamási Erdőgazdaság központjában lett műszaki előadó, ahol a magas- és mélyépítés tartozott feladatai közé.

1957. április 1-én Bajára, a Gemenci Erdőgazdasághoz került erdőfelügyelőnek. Ebben a munkakörben tevékenykedett az erdőrendezőiségek, erdőfelügyelőiségek 1968. év eleji megszervezéséig. 1968. január 15-én kinevezték a Pécsi Erdőrendezőiség Bajai Erdőfelügyelőiségének vezetőjévé.

1975. július 1-én átszervezés következtében a Bajai Erdőfelügyelőiség a Budapesti Erdőrendezőiséghez került. Újabb átszervezések következtében az erdőrendezőiségekből erdőfelügyelőiségek, az erdőfelügyelőiségekből pedig erdőfelügyelőiségi osztályok lettek. Az átszervezések után a Budapesti Erdőfelügyelőiség Bajai Osztályának vezetője lett. Mint osztályvezető ment nyugdíjba 1990. december 31-én.

Szakmai munkája elismeréseként két alkalommal kapta meg az Erdészeti Kiváló Dolgozója kitüntetést. 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Chrenóczy-Nagy László (Kapuvár, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 2013 Pomáz, Orlovác utca 25.

Oklevél száma: 174. kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1952-ben a Baranya Megyei Erdőgazdasági Egyesülés Műszaki Osztályán kezdett dolgozni, mint beosztott mérnök. Ezt követően két év katonai szolgálat következett. 1956-ban az Erdőgazdasági Építőipari Vállalat Bükkszentkereszti Építésvezetőségén, majd a Kaposvári Építésvezetőségén dolgozott építésvezető-helyettesi munkakörben. A bükkszentkereszti, csipkésűti és karádi erdészeti utak építését irányította. 1956-59 között a 3. sz. Mélyépítő Vállalatnál volt építésvezető. Fontosabb munkái: Pécs nyugati városrész (volt reptér) beépítéséhez szükséges iparvágány kiépítése, továbbá a Kővágószőlő-Hetvehely közötti, a Mecsek hegységen átvezető nehéz terepen épülő állami közút, és a Het-

vehely nyárasvölgyi erdőgazdasági út kiépítése. 1959-től főépítésvezető volt, három építésvezetőséget irányított. Irányította a Pécs város épülő lakótelepeinek mélyépítési munkáit, az uránérc bányászat bányászati és az uránérc dúsítás létesítményeinek kivitelezését és a Mohácsi Farostlemezgyár építését. 1961-től átszervezés következtében a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalat főépítésvezetőjeként a Baranya megyei munkák mellett szervezte és irányította Szentgotthárd, Körmend, Szombathely, Sopron, Mosonmagyaróvár, Nagycenk speciális mélyépítési munkáinak kivitelezését is. Közben műszaki tervezési tevékenységet folytatott. A Baranya Megyei Tanács megbízásából elkészítette Lánycsók és Ibafa községek bekötőútjainak kiviteli tervdokumentációját. 1966-tól kezdődően az építésügyi miniszter döntése alapján, a Tolna megye vezetésének kérésére megalapított, székszárdi székhelyű Tolna Megyei Állami Építőipari Vállalathoz került. Felelős műszaki vezető, főmérnök, később műszaki igazgató-helyettes munkakörben dolgozott. Feladata volt a vegyes profilú megyei építőipari vállalat működéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételeinek megteremtése, ezen belül a vállalatfejlesztési, szervezeti, műszaki szabályozási, vezetési és ellenőrzési rendszerek kidolgozása és hatékony működtetése. A több mint 3000 főt foglalkoztató vállalat eredményesen, gazdaságosan működött. Az alapítástól a privatizálásig annak minden sikerét és kudarcát magáénak valló felsőszintű vezető 24 évig, nyugdíjazásig.

Közben 1978-ban kinevezték a Bajai Vízgazdálkodási Főiskola Építéstani Tanszékére főiskolai tanárnak. Itt 1986-ig óraadó tanárként heti három órában Alapozást, Építésszervezést és Építés-gazdaságtant oktatott.

1990-től 1993-ig nyugdíjasként egyéni vállalkozásban gazdasági társaságok szervezésével, azok szervezeti és működési szabályzatainak kidolgozásával foglalkozott, valamint közreműködött műszaki fejlesztési tervek kidolgozásában is.

1998-tól 2006-ig vízi közmű társulat intéző bizottsági tagjaként közműfejlesztési programok kidolgozásában, megvalósításában tevékenykedett.

Több tudományos cikk szerzője, publikált az Építéstechnika című szaklapban. Több konferencián vett részt. Társadalmi tevékenység keretében Szekszárd város városfejlesztési terveinek elkészítésében vett részt.

Munkásságát a Munka Érdemrend kétszeri odaítélésével, a Magyar Köztársaság Csillagrendjével, több Kiváló Munkáért kitüntetéssel és a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el. 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Dr. Marshall Gyula (Julius) (Budapest, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: Zellerbach 7. A-2663 Rohr i. G., Austria

Oklevél száma: 165. kelte: 1952. augusztus 27.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Amikor 1952. augusztus 27-én az Erdőmérnöki Kar oklevelét átvette, beteljesült tíz éves kora óta vágyott hivatása.

1952. szeptember 12-én kezdte meg szolgálatát, mint erdőművelési előadó a Kecskeméti Erdőgazdaságnál, majd az átszervezés után mint vezető-helyettes a Kecskeméti Erdészethoz. Az alföldi

szolgálat maradandó emléke a kb. 100 hektáros, volt Uray-Csák birtok erdősítési tervéhez szükséges termőhely-térképezés, amit a Magyar-féle fitocönológiai típusok alapján végzett el. 1954. március 15-én áthelyezték a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Röjtökmuzsaji Erdészethoz, mint vezető-helyettest. Itt tovább folytatta termőhelyi kutatásait, és kb. 1000 ha területéről termőhelyi térképet készített.

1956. november 4-én elhagyta az országot, és már november 6-án megkezdte szolgálatát az Eszterházy Erdőigazgatóság Erdőrendezési Osztályán. Két évig dolgozott a Lajta-hegységi Erdőgondnokságon, amely munka keretében magánszorgalomból a 6100 ha-os területről termőhelyi térképet készített. A termőhely-típusok és az ezeken nőtt lombfélék fatermési osztályait összehasonlítva már akkor szoros kapcsolatot tudott kimutatni. Egyéves Burgenland-tartományi útépítési munka után - 1960. augusztus 15-én - felvették a Steiermarki Állami Erdőrendezőséghez. Itt főként a szűrőpróbás állományfelvételekkel s azok számítógépi kiértékelésével foglalkozott. Az eddigi csak növénytársulási leíráshoz felvette a relief, a talajtípus, a vízháztartás és a klíma-adatait. Kibővítette az ezirányú kutatást, a Dunától északra eső őshegységi Wald- és Mühlviertelben végrehajtott szűrőpróbás adatokkal. Mivel az egyes próbaterek felvételénél, azok termőhely- és vegetációtípusai is felvételre kerültek, a termőhely s a fatermési osztály korrelációját most már az objektív computer-táblázatokkal is tudta bizonyítani. 1967. április 1-én kezdte meg adjunktusi szolgálatát az Universität für Bodenkultur Famérési és Növedéktani Intézetében Dr. Bitterlich professzor mellett. Az eddigi felvételek disszertációhoz való feldolgozása mellett tovább folytatta a szűrőpróbás erdőrendezési felvételeket Wald- és Mühlviertelben. 1970-ben benyújtotta disszertációját a Koralpeni tájkerület erdőnövedéktani és erdőművelési kiértékeléséről a luc regionális termőhelyi fatermési táblával címmel. Ebben az évben avatták doktorrá. Felvételt nyert a IUFRO erdőrendezési csoportjába, amelynek közleményeiben megjelentek az eddigi munkáiról szóló beszámolók. 1973-ban az Osztrák Erdészeti Egyesület megbízta az új Erdészeti Segédtablák összeállításával, amit 1975-ben adtak ki. 1976-ban részt vett a IUFRO Oslói Világkongresszusán, ahol megválasztották az Állományfelvétel alcsoport vezetőjének. Ez évben megkezdte bajorországi szűrőpróbás erdőrendezési mintafelvételeit is, abban a reményben, hogy habilitációját majd sikerül elkészítenie. 1976-ban kilép az Intézet kötelékeiből, és átveszi az Egyetem Tanulmányi erdejének vezetését. Habilitációját ebben az új munkakörben nem sikerült befejeznie. 1989 nyarán nyugdíjba ment, elköltözött felesége birtokára, ahol erdészeti, vadászati tevékenységet folytat. 1992 szeptemberében előadássorozatot tartott a mecklenburgi Erdész Szakfőiskola és az Erdőrendezési Hivatal számára a Winkelhohlprobe, a Spiegelrelaskop és a Telerelaskop sokoldalú alkalmazásáról.

2002-ben arany-, 201-ben gyémántoklevél tisztelet diplomát vett át.

Mester György (Csepel, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 3109 Salgótarján, Orgona utca 2.

Oklevél száma: 122.

kelte: 1952. július 25.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte Sopronban. Munka mellett folytatott bányamérnöki tanulmányai végeztével 1958-ban okleveles bányamérnök lett. Bányászati szakterületre minisztériumi felhívásra jelentkezett. Munkáját – mely mindvégig a nógrádi szénmedencéhez kötődött – a Nógrádi Szénbányánál kezdte. 1952 szeptemberétől a Nagybátonyi Bányaüzem üzem-mérnöke, 1957-től bányafelmérő a Rónai Bányaüzemben, majd ugyanitt körlet- illetve akna-vezető 1962-től 1971-ig. 1971-72-ben a Kisterenyei Építőüzemnél volt üzemegység-vezető. A vállalati központ műszaki osztályán főelőadó illetve műszaki csoportvezető beosztásban dolgozott 1973-1981 között, ezt követően két évig a beruházási osztályon létesítményi főmérnök, 1983-86 közötti időszakban külfejtési részlegvezető a Külfejtési Bányaüzemnél. 1987-ben a

vállalati központban területi főmérnök. A műszaki irányítói tevékenységen túl részt vett a korszerű fejtési biztosítás — kezdetben az acéltámok, acélsüvegek, később az önjáró berendezések nógrádi szénmedencén belüli sikeres alkalmazásának — kísérleteiben illetve kiszélesítésében. Részes volt a bányamunka egyes munkafolyamatait leíró technológiák kidolgozásának. Nyugdíjas státusában 1987-től 2008-ig a Budai Téglázrt-nél dolgozott külfejtési szakértőként. Szakmai munkáját több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és oklevéllel, s a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, arany és gyémánt fokozatának adományozásával ismerték el.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1955 óta tagja. Az Egyesülettől 40, 50 és 60 éves tagsága évfordulóján Soltz Vilmos emlékérmeket kapott. Salgótarján város tanács-tagjaként 1967-től 23 éven át dolgozott különböző bizottságokban, a város és az 1. számú Választókerület (Salgóbanya) lakossága érdekében. Munkája elismerésül „50 éve város Salgótarján” emléklaplakkal tüntették ki 1972-ben, és több Társadalmi Munkáért kitüntetésben részesítették. 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Dr. Páll Miklós (Szentpéterfőldé, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Kassa utca 9.

Oklevél száma: 147. kelte: 1952. augusztus 25.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem Sopron

1948-ban érettségizett Nagykanizsán a Piarista Gimnáziumban. Még ez évben felvételt nyert a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karára (Sopron). 1952-ben szerezte meg – jeles eredménnyel - erdőmérnöki oklevelét az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán. 1952-1954 között az Erdőművelési Tanszéken dolgozott tanársegédként, majd áthelyezését kérte a Nagykanizsai Állami Erdőgazdasághoz, ahol gépesítési előadónak alkalmazták. 1955-ben a jogutód Dél-Zalai Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó, majd csoportvezető. 1957-ben forradalmi tevékenysége miatt alacsonyabb munkakörbe helyezték, fegyvertartási engedélyét bevonták. 1959-ben visszahelyezték a központba erdőművelési előadónak, majd 1965-ben csoportvezetőnek nevezték ki. 1966-ban megbízták a vadászati felügyelői munkakör ellátásával is. Még ebben az évben műszaki doktori címet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen. 1970-től a Zalai EFAG erdőművelési osztályvezetője lett. 1990-ben, 41 év szolgálati idő után – mint osztályvezető főmérnök - nyugdíjba vonult.

Nevéhez tudományos és gyakorlati eredmények fűződnek. Ezek közül a legfontosabbak:

- korszerű, országos hírű csemetetermelő bázis kialakítása Bajcsán,
- új tervezési módszer és kiterjedt alkalmazása a természetes felújító vágásokban,
- a jó és rossz faállományok arányos vágásbesorolása révén a tartamosság betartása, az értékes fafajok (tölgy, bükk, fenyő) térfoglalásának növelése,
- a pozitív erdőnevelési eljárások bevezetése,
- a Budafai Arborétum megtervezése és fejlesztése,
- több parkerdő és egyéb közjóléti létesítmény megvalósítása,
- jelentősek érdemei a korszerű vadgazdálkodás alapjainak lerakásában is.

Több mint 30 éven át az OEE helyi csoportjának titkára volt. Számtalan bemutató (pl. Pannónia Napok), tapasztalatcsere fűződik a nevéhez, külföldi és belföldi szakemberek, egyetemi és technikumi hallgatók részére. Az erdészeti szakfolyóiratokban 12 cikke jelent meg. Nyugdíjas korában is több javaslatot fogalmazott meg az erdőgazdálkodással kapcsolatban. Részt vett a

Nyugat-Dunántúli Erdőgazdasági tájcsoporthoz erdőművelési irányelveinek kidolgozásában. A Budafai Arborétum című könyv szerzője.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó (1975., 1984), Miniszteri Dicsérő Oklevél (1972., 1974., 1975), Társadalmi Munkáért arany fokozat (1973., 1975., 1978., 1982), MTESZ Díj (1980), Újhelyi Imre-emlékérem (1986), Eötvös Lóránt-díj (1991), Bedő Albert-emlékérem (1994) és Pro Universitate Soproniensi (1995) 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Szepesi András (Drégelypalánk, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Budenz út 13. I/4.

Oklevél száma: 150. kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1952. szeptember 15-én állt munkába a Salgótarjáni állami erdőgazdaságnál, üzemegységvezető-helyettesként. Közvetlen termelésirányítási feladatokat — szaporítóanyag-termesztést, erdősítést, erdőnevelést, fakitermelést, faanyagszállítást, faszénégetést — irányított. 1953.

május 1-től az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériuma alkalmazásában kezdett dolgozni, mint mérnök. Néhány hónapig szakreferens, majd fahasználati előadó munkakörben dolgozott. Itt az ország erdőgazdálkodásáról szerzett áttekintést. 1955. május 1-től az Állami Erdőrendezési Intézet munkatársa, mérnök, önálló irányító mérnök, csoportvezető. Az erdőrendezés területén az ország hegy-, domb- és síkvidéki erdeiben több tízezer hektár erdő üzemtervét készítette el. Ugyanitt részt vett az új, korszerű üzemtervezési eljárás kidolgozásában és a termőhely-feltárás megszervezésében az erdőrendezőiségeknél. 1975-től a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumnál dolgozott először főelőadói, majd főmunkatársi és minisztériumi tanácsosi rangban. Itt végzett feladatai időrendben három szakaszra oszthatók. Eleinte beruházási, költségvetési és erdőrendezés irányítási feladatokat látott el. Ebben a szakaszban közreműködött az új üzemtervezési eljárási útmutatók második, javított kiadásának elkészítésében. Ezt követően erdészeti, faipari és mezőgazdasági kutatások minisztériumi feladatainak ellátásával foglalkozott. Ezután az erdőművelés, ezen belül a szaporítóanyag-termesztés, erdőnevelés és főként az erdőfelújítás minisztériumi feladatainak ellátásában, valamint a vonatkozó rendeletek, útmutatók kidolgozásában vett részt.

1989. december 31-én vonult nyugállományba. Időszakosan látott el szakmai feladatokat, elsősorban a francia erdészeti kapcsolatok létrehozásában és megerősítésében. Ezt az tette lehetővé, hogy francia nyelvből mezőgazdasági és élelmezésügyi szakmai anyaggal bővített felsőfokú nyelvvizsgálója van. Nyelvtudása alkalmazásával életpályáján nagy mennyiségű, elsősorban erdészeti és faipari francia szakirodalmat fordított magyarra, különböző intézmények részére.

Több cikke jelent meg az erdőrendezőiségek Tájékoztató című kiadványában. Számos publikációt tett közzé az Erdő című szakfolyóiratban, főként az erdőfelújítások helyzetének értékeléséről, és az e téren végzendő feladatokról.

Társadalmi tevékenységet az Országos Erdészeti Egyesület Erdőrendezési Szakosztályában végzett. Részt vett az Erdőrendezési Szakosztály megalapításában, és egy ideig ellátta a titkári teendőket is.

Kitüntetései: az Erdészet Kiváló Dolgozója (1971), MÉM Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés (1981), MÉM Miniszteri Tanácsosi cím (1985), MÉM Törzsgárda Tagság arany fokozata (1989). 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Tenkely Tibor (Debrecen, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1036 Budapest, Kiskorona u. 20. I/1.

Oklevél száma: 177. kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

1948. szeptember 15-én kezdte meg tanulmányait a Magyar József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán. Oklevelet 1952-ben szerzett Sopronban, de akkor már mint az Agrártudományi Egyetem hallgatója végzett.

1952. október 15-én kezdte szakmai gyakorlatát a miskolci Állami Erdőgazdaság Hámori Géptelepén. Az Államerdészetnél nyolc évet töltött műszaki előadó, majd csoportvezető beosztásban. 1961. augusztus 21-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Városrendezési Osztályán kis létszámú bemérő brigádot vezetett. 1966-ban az Országos Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalathoz került kiemelt mérnökként. A százhalombattai ipartelep földmérési alaphálózatát készítette el, bekapcsolva az országos hálózatba. Ipari konzulensként dolgozott a BME Felsőgeodéziai Tanszékén 1973-ban, majd külső diplomatervi bírálóként működött közre. Munkája mellett az Országos Kőolajipari és Gázipari Tröszt megbízásából szakértői tevékenységet végzett. Részt vett a Geodéziai és Bányamérési Iparági Szabályzat elkészítésében. Javaslatára készült el az Ipari Geodéziai Útmutató. 1978 novemberében a Fővárosi Tanács Ingatlanrendezési Irodájánál kezdett dolgozni, innen ment nyugdíjba 1989. július 11-én.

Geodéziai és Kartográfiai folyóiratban megjelent publikációja: „Nagyipari beruházásaink geodéziai alaphálózata” (1969). Tudományos előadást tartott a Tudomány és Technika Házában a Dunai Kőolajipari Vállalat alappont készítésének kérdései, ipartelep ellenőrző bemérése és az állapotterkép kapcsolata és Ipari beruházási munkák állapotterképeinek díjszámítási kérdései címmel. Tervezési segédletet készített: Egyszerű átszámítási módszer iparterületeken vetületi átszámításra.

Szakmai tevékenységének elismeréseként kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalatnál (1970) és a Fővárosi Tanácsnál (1985). 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Tuzson Tihamér (Mohács, 1926) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Déri Frigyes sétány 11. I/4.

Oklevél száma: 172. kelte: 1952. szeptember 27.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Első munkahelye a Lillafüredi Erdei Vasút, ahol beosztott mérnök. 1953-tól a bajai Duna Ártéri Erdőgazdaság gépesítési, vasútügymélyépítési előadója, majd műszaki csoportvezetője.

1966-tól nyugdíjazásáig (1988) a Budapesti Műszaki Egyetem bajai Vízgazdálkodási Főiskolai Karán a geodéziai tantárgy oktatója, főiskolai tanár, tanszékvezető, igazgatóhelyettes.

Szakmai munkája elismerésként az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesül két ízben (1974., 1977). 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

Varga László (Homokmégy, 1927) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Hóvirág utca 1.

Oklevél száma: 159. kelte: 1952. augusztus 26.

Kiállítója: Agrártudományi Egyetem, Sopron

Az államvizsgát követően a Balaton-felvidéki Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, üzemegységvezető-helyettesi beosztásban. 1953. április 1-én átszervezés után a Keszthelyi Erdőgazdasághoz került erdészvezető-helyettesi beosztásba. 1954. május 1-én kapott erdészvezetői kinevezést, 1958. január 1-től szakfelügyelőként tevékenykedett, 1964. január 1-től értékesítési csoportvezetőként dolgozott. Átszervezés következtében 1970-től kereskedelmi osztályvezető lett a Balaton-felvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál, egészen az 1988. május 1-i nyugdíjazásáig.

Nyugdíjasként sem szakadt el az erdőtől: az Erdészeti Nyugdíjas Klub, Keszthely elnöke.

Munkája elismeréseképp négyszer kapott Kiváló Dolgozó oklevelet, két esetben Kiváló Dolgozó jelvényt, és kitüntették az Erdészet Kiváló Dolgozója címmel is. Nyugdíjazásakor a Minisztériumtól Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. 2002-ben arany-, 2012-ben gyémántoklevél tiszteletdiplomát vett át.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Bajzák Dénes (Cegléd, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 532 Newfoundland Drive, St. John's, NL Canada. AIA 4R3.

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry,
Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1958-ban, erdészeti mester diplomáját 1960-ban, doktori oklevelét 1967-ben szerezte meg.

1969-1987 között a Newfoundland-i Egyetemen dolgozott, ahol 1987-1999 között tanszékvezető egyetemi tanár volt.

Környezetvédelmi kutatásokat, bio-fizikai, termőhely és térképezési, erdőrendezési tervek készítése feladatokat látott el.

Tudományos munkásságát tíz szakmai lapokban megjelent publikáció jelzi. Szakmai konferenciákon 31 előadást tartott, valamint 26 tanulmányt készített.

† **Bánszegi József (Nyíri, 1931) aranyokleveles erdőmérnök**

Címe: 3980 Sátoraljaújhely, Pacsirta u. 7.

Oklevél száma: 52-1957. kelte: 1957. április 18.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg. 1957-1961 között a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaság (Sárospatak) erdőművelési műszaki vezetőjeként, majd fahasználati előadóként kezdte meg munkáját.

1961-1963 között először előadóként, majd csoportvezetőként dolgozott, 1965-től pedig termelési osztályvezetőként tevékenykedett.

1970-ben összevonás során kereskedelmi osztályvezető lett a Borsodi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál. 1973-1976 között szakfelügyelőjeként dolgozott, majd a kemencepataki Erdészeti vezetőjének nevezték ki. A füzérkomlói és a kemencepataki erdészetek összevonása után erdészeti igazgató lett. 1991-ben nyugalományba vonult.

Nyolc évig tanított az 5+1-es rendszerben a sárospataki Gimnáziumban. E tevékenységéért az Oktatási Minisztérium Kiváló Tanár címmel tüntette ki, majd hétszer kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést munkája elismeréseként.

A több, mint 50 éve alakult Sárospataki Erdészeti Egyesület titkára volt 17 évig. Az egyesület oklevéllel ismerte el munkáját.

Két egyetemi jegyzetet lektorált, 4 évig volt az ERDŐ szerkesztő bizottságának tagja.

1963-1970 között kapcsolattartó volt a sárospataki és kassai (Kosice) erdőgazdaságok között. Munkája elismeréseként a kassai Erdőgazdaság 100 éves fennállásának ünnepségén oklevéllel és emléklappal tüntették ki.

Beliczay István (Cegléd, 1931) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6422 Tompa, Kossuth u. 23/A

Oklevél száma: 53-1957. kelte: 1957. április 18.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Munkakörök:

1957: gyakornok

1958-1959: erdészeti üzemtervező, erdőrendező

1960-1966: tanár, Erdészeti Technikum Szeged

- Erdészeti Földmérés című tankönyv lektorálása
- Erdészeti Műszaki rajz című tankönyv megírása

1967-1968: erdészeti vezető Pincehely

1969-1977: csoportvezető: Szegedi Erdőgazdaság

1978-1979: erdészeti-kertészeti ágazatvezető MGTSZ Cegléd

1980-1992: erdészeti vezető Tompa

Publikációk:

Számos erdészeti szakkikket publikált az Erdő-ben, Erdészeti lapokban.

Mártély Tájvédelmi Körzetről összefoglaló tanulmányt jelentettem meg a Tisci-ban.

Parkerdők Magyarországon c. könyv társszerzőjeként dolgozott.

1965-től Tompa és Vidéke Takarékszövetkezet elnöke volt 20 évig.

1996-ban Emlékerdőt ültetett Tompán az 1848-49 Szabadságharc idején, s azt követően kivégzettek és az 1956-os Szabadságharc emlékére. Ugyanitt 2016-ban kopjafát emelt, amely utal az 1956-ban történt Sopron-i eseményekre, külföldre, Kanadába került magyar erdőmérnök hallgatókra, tanárainkra.

2017-ben a Magyar Arany Érdemkereszt birtokosa lett.

Dr. Bella Imre (Süttör, 1935) aranyokleveles erdőmérnök.

Címe: 4803 154th St. Edmonton Alberta T6H 5K6 Canada

Oklevél kelte: 1958 május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Sopron Division. Vancouver, Canada.

1958-1961 között a diploma megszerzése után mint beosztott erdész dolgozott a Canadian Forest Service-nél (Kanadai Erdészeti Szolgálat) az Alberta Tartományi kirendeltségénél. E munka során a helyismeret és a gyakorlat megszerzése valamint az angol nyelv elsajátítása volt fontos. Ősszel pedig a vadászatban is részt vett.

1962-1963 között mesterképzésen vett részt a seattle-i University of Washington, College of Forestry keretében, faterméstani témában. Dolgozatának témája a szürke luc-rezgőnyár állományok fatermési és növedék viszonyinak elemzése részleges vágás után. Az adatok a Kanadai Erdészeti Szolgálattól eredtek.

1964-1970 között erdészeti kutató volt a Kanadai Erdészeti Szolgálatnál, különböző erdőművelési és faterméstani problémákon dolgozott. 1967 szeptemberétől két tanévet a UBC-n tanult PhD hallgatóként. Az első között dolgozott ki egyesfák növekedésének modellezésén alapuló faterméstani modellt és ennek alapján 1970-ben PhD fokozatot szerzett.

1970-1976 között, mint önálló erdészeti kutató, majd 1977 és 1995 között mint osztályvezető, erdőművelési és faterméstani problémákon dolgozott, a Kanadai Erdészeti Szolgálat Edmontonban lévő Northern Forestry Center-ben Alberta tartományban.

1995-ben nyugalományaiba vonult.

Tudományos munkáját közel 100 folyóirat cikk, szakmai tanulmány, szimpóziumon elhangzott előadás jelzi.

A Kanadai Erdészeti Egyesület (CIF), tagja, ahol az évek során többféle tisztséget töltött be.

Csanádi Béla (Tompá, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7625 Pécs, Vilmos u. 45.

Oklevél száma: 7-1957.

kelte: 1957. április 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Az erdőmérnöki oklevele megszerzése után első munkahelye a Dunaártéri Állami Erdőgazdaság lett Baján, ahol 1957-1968 között tevékenykedett.

Az első két évben erdőművelési műszaki vezető volt, majd 8 évig erdészvezetőként dolgozott.

A MÉM Erdészeti Hivatal 1968-ban áthelyezte Pécsre az Állami Erdőrendezőségre, ahonnan szintén áthelyezéssel került a Mecseki Erdőgazdasághoz, ahol vezérigazgatói állást töltött be. Ebben a beosztásában tevékenykedett nyugalományaiba vonulásáig.

A munkájának elismeréseként több kitüntetésben részesült, így megkapta a Munka Érdemrend ezüst és arany fokozatát; a Magyar Köztársaság Csillagrendjét; Bedő Albert Díjat, és az Eötvös Loránd Díjat.

Csoboth Lázár (Hadikfalva, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7625 Pécs, Hunyadi u. 75.

Oklevél száma: 61-1957.

kelte: 1957. április 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Az erdőmérnöki oklevelet 1957-ben szerezte meg. 1957-1964 között a Mecseki Állami Erdőgazdaság Hetvehelyi Erdészetiénél dolgozott, mint műszaki vezető.

1964-től az erdőgazdaság Műszaki Erdészetiének lett a vezetője 1969-ig. Még ebben az évben a Pécsi Erdőfelügyelőség önálló irányító mérnökének nevezték ki.

1969 júliusától a Mecseki és Drávamenti Termelőszövetkezetek Szövetségének Baranya megye területén lévő 40000 hektár erdeinek lett a tervezője, és szakirányító vezetője volt 1992-ig, nyugdíjazásáig.

Delkin Éva Viszlai Jánosné (Budapest, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2925 Queenston St. Victoria BC Canada V8R 4P4

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki diplomája megszerzése után, megfelelő állás lehetőség hiányában a növekvő család nevelését választotta célul. Szabad idejében önkéntesként segített a gyerekek iskoláiban és más közösségi természetvédő és természet ismertető területen.

1976 óta a British Columbiái Múzeumban önkéntesként dolgozott az iskolai program keretein belül. 30 éves szolgálati kitüntetésben részesült 2007-ben.

Farkas Sándor (Kéked, 1931) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3950 Sárospatak, Pálóczi út 7.

Oklevél száma: 45-1957.

kelte: 1957. április 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Az erdőmérnöki oklevelet 1957-ben szerezte meg. 1957-1968 között a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaság Telkibányai Erdészetiénél kezdte meg tevékenységét műszaki vezetőként, majd 1958-tól már erdőszetveztőként dolgozott.

1968-ban a Miskolci Állami Erdőrendezőség Sárospataki Erdőfelügyelőségéhez került, ahol a felügyelőség vezetőjeként, majd osztályvezetőjeként dolgozott 1992-ig, nyugállományba vonulásáig.

Az Országos Erdészeti Egyesületben a Sárospataki HCS titkáráként és választmányi tagként tevékenykedett 1963 és 1983 között.

Több országos rendezvényt szervezett, többek között az első Erdőrendezési Napokat.

Munkáját több miniszteri és helyi kitüntetéssel ismerték el.

Fodor Imre (Kapuvár, 1930) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8638 Balatonlelle, Munkácsy M. u. 85.

Oklevél száma: 46-1957. kelte: 1957. április 17.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Az erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg, ezután a Közép-somogyi Erdőgazdaság Kisbárapáti Erdészetéhez nevezték ki műszaki vezetőnek, majd 1961-ben területi átszervezéssel az Észak-somogyi Erdőgazdaság Karádi Erdészetéhez került, ahol 1965-ig dolgozott.

Ekkor áthelyezték az erdőgazdaság központjába, Zamárdiba, ahol erdőművelési előadói, majd közgazdasági csoportvezetői munkakört töltött be 1969-ig.

1970-ben az erdőgazdaságok összevonása során kaposvári székhellyel megalakult a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, ide helyezték közgazdasági osztályvezető helyettesi beosztásba. 1974-ben megalakult az ellenőrzési osztály, amelynek a vezetője lett.

1975-ben a felügyeleti szervük kinevezte a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgató-helyettes-főmérnökének, majd termelési igazgatóként, később vezérigazgató-helyettesként ezt a feladatot látta el nyugállományba vonulásáig, 1989-ig.

Frey Antal (Pusztavám, 1931) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2890 Tata, Juharfa u. 6.

Oklevél száma: 25-1957. kelte: 1957. április 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

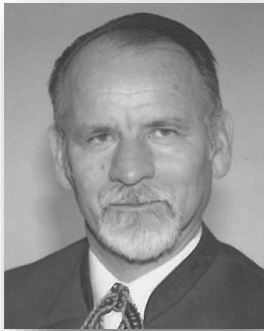
Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg. 1957-1974 között a Vértesi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott. Először a gazdaság Császári, majd az Oroszlányi Erdészeténél erdőművelési és fahasználati előadóként látta el teendőit.

1963-1964 között a gazdaság központjában fahasználati előadóként tevékenykedett.

Ezután a Kisbéri Erdészetnek lett a vezetője 1964-1974 között.

1974-ben a Budapesti Erdőfelügyelőség Tatabányai Osztályához helyezték át, ahol kezdetben erdőfelügyelőként, majd osztályvezetőként dolgozott 1991-ig, nyugállományba vonulásáig. Szolgálati ideje alatt négy esetben Kiváló Dolgozó; egy esetben Miniszteri Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Gyimesi (György) Kálmán (Zsida, 1931) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9970 Szentgotthárd, Erzsébet út 11.

Oklevél száma: 12-1957.

kelte: 1957. április 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg, majd a diplomavédés után fővadászként alkalmazta a Tanulmányi Erdőgazdaság. 1957 őszétől kinevezték a Szombathelyi Erdőgazdaság vadászati felügyelőjének, ahonnan kérte felmentését. Ezután szakelőadóként tevékenykedett, majd 1959-ben kinevezték Szentgotthárdon erdőszetvezetőnek. Hosszú viszontagság után 1966-tól a TSZ-nél főágazatvezetőként dolgozott tovább, majd 1970-től elvállalta az Erdőgazdaság bútorüzemének vezetését.

1974-ben a főként építőiparral foglalkozó helyi Városgazdálkodási Vállalathoz került. Két évi TSZ főágazatvezetőség után, fővadászként kezdett el dolgozni a saját maga által szervezett vadásztársaságnál.

1988-tól üzletkötő és vadászatszervező volt a HUNOR Irodánál. 1990-től a mai napig GYIMESI Kft. néven saját vadászatszervező irodát működtet.

Gyöngy Erzsébet Juhász Gyuláné (Omor, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2576 Arbutus Rd. Victoria BC V8N 1 W2 Canada

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1958-ban szerezte meg. Végzés után British Columbia Erdészeti Minisztériumában kapott munkát, a női megkülönböztetés miatt azonban csak irodai asszisztensként tudott dolgozni.

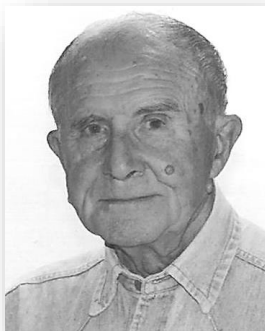
1963-1973 között a Bányász Minisztérium Analitikus Laboratóriumában helyezkedett el. A kémiai analitikai munkán kívül részt vett a kutató munkában is, az új eljárások kidolgozásában.

1968-ban sikeresen letette azt a vizsgát, amely szükséges volt a British Columbia Mérnöki Egyesület tagságához.

1973-ban a szakminiszter jóváhagyásával kezdő mérnöki állást kapott a British Columbia Erdészeti Minisztérium Mérnöki Osztályán Ő volt az első mérnökő a 388 tartományi államnak dolgozó mérnökök között, tizenöt évig dolgozott itt tervező mérnöki beosztásban.

1988-ban korán, betegsége miatt nyugállományba vonult.

1994-ben férjével egy tanácsadó vállalatot alapítottak, ami 4 évig működött.

Dr. Győry Jenő (Kispest, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9945 Kercaszomor, Fő út 37.

Oklevél száma: 20-1957.

kelte: 1957. április 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg. 1957-1964 között a Magyar Madártani Intézet gyakornoka, majd tudományos munkatársa lett. 1994. évi nyugállományba vonulásáig folyamatosan a természetvédelem központi szervezetében dolgozott.

1964-1994 között az Országos Természetvédelmi Hivatal, a Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztérium főmérnöke,

főzoológusa, főmunkatársa, a Madártani Intézet megbízott vezetője, majd későbbiekben a KVM osztályvezető-helyettese, minisztériumi tanácsosa lett.

A Magyar Madártani Egyesület választmányának tagja. Résztvevője jelentős természetvédelmi fejlesztési programoknak, így például az első nemzeti parkok létrehozása, veszélyeztetett természeti élőhelyek országos felmérése, védelem alá vonása, a zoológiai természetvédelem erősítése, a természetvédelem társadalmi bázisának szélesítése területén.

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik. A madártani és a természetvédelem témakörében hét könyvben társszerző, további számos tudományos és ismeretterjesztő cikket, tanulmányt publikált.

Főbb elismerései: Munka Érdemrend ezüst fokozata; Emberi Környezetért jelvény; Pro Natura Díj; Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt.

Iván Teréz Tornyiné (Bodrogolaszi, 1929) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3526 Miskolc, Katowice u. 35. sz.

Oklevél száma: 22-1957.

kelte: 1957. április 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg, majd 1957-1961 között a Nyírségi Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési műszaki vezetőként kezdte meg munkáját.

1961-től a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaságnál központi erdőművelési műszaki szakelőadó, majd erdőművelési műszaki vezető volt 1969-ig.

1970-től az átszervezés és összevonás után létrejött és a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál 1971-ig, mint csemetetermelési előadó dolgozott.

1972-1974 között Nyíregyházán a Mezőgazdasági Tervező és Beruházó Vállalatnál volt Erdőtelepítési tervező.

1975-től a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságánál erdőművelési műszaki vezető lett, mag- és csemetetermelési, közjóléti előadóként tevékenykedett, valamint karbantartási munkákat is végzett.

A szakmában elért eredményeiért több alkalommal kiváló dolgozó elismerésben részesült.

Kovács Imre (Kunmadaras, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Doborjáni u. 2.

Oklevél száma: 54-1957.

kelte: 1957. április 18.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg. Pályáját 1957-1970 között a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság Kemencei Erdészeténél fahasználati műszaki vezetőként kezdte meg, majd a vállalat központjába került, ahol erdőművelési előadóként dolgozott.

Mellékfoglalkozásként 4 évig a Váci Gépipari Technikum nappali, esti és levelező tagozatán ábrázoló geometriát oktatott, mint mérnökstanár.

1970-1971 között az Erdőgazdasági Fűz-Nád és Kosáripari Vállalat központjában fűztermelési osztályvezető lett Budapesten.

1971-1972 között az Erdőgazdasági Fűz és Kosáripari Vállalat műszaki igazgatóhelyettese lett és egyben 1971 áprilisától megbízott igazgatója. 1980-ig a vállalat kinevezett igazgatójaként dolgozott.

1980-1991 között az Erdei Termék Vállalat központjában, Budapesten faipari osztályvezetőként helyezkedett el, majd faipari és felvásárlási főosztályvezető lett. 1991-ben innen vonult nyugalományaiba.

1977-ben az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült.

Kovács Miklós (Tata, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3177 Wesswx, Victoria, BC Canada V8P 5N2

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada, Sopron Division

Az erdőmérnöki oklevelét a UBC, Forestry-Sopron facultásán 1958-ban szerezte meg. 1958-1960-ig a British Columbia Tartomány Erdőrendezési Osztályán dolgozott, mint erdőbecslési csoportvezető, majd helikopterről, légi erdőbecslési feladatokat látott el.

1960-1962 között továbbtanult a vancouveri egyetemen (UBC) és 1962-ben mesteroklevelet szerzett. 1963-ig a MacMillan Bloedel & Powell River vállalatnál tevékenykedett, mint erdőmérési csoportvezető.

1963-ban a Tartományi (British Columbia) Erdészeti Kutatóintézeténél kapott állást, ahol statisztikai és számítógépes tanácsadói munkakört töltött be, majd később a statisztikai részleg osztályvezetője lett.

1990-ben az Intézet Fatömeg és Növedék Kutatócsoportjának volt a vezetője, majd ezt követően, mint Technikai Tanácsadó munkálkodott, 1994-ig, nyugalományaiba való vonulásáig.

Tudományos munkásságát négy szakfolyóiratban megjelent cikke, egy helyi tanulmányi közleménye és számos tudományos cikkben megjelent köszönetnyilvánító megjegyzések jelzik.

1962-1996 között a British Columbia Erdőmérnöki Kamara tagja volt. 1973-ban a helyi szakiskolában erdőbecslést tanított. 1978-1979-ben pedig a victorai Magyar Társaskör elnöki tisztségét látta el.

Kubinyi Julianna Szász Istvánné (Mezőhegyes, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 25618-100th Avenue, Maple Ridge, BC Canada V2X 8X7

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1958-ban szerezte meg. 1958-1962 között háztartásbeli, közben mások háztartásának vezetését is ellátta.

1962-től máig üzletasszony, épületingatlanok ügyeit igazgatja.

Dr. Leskó György (1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 5816 143rd Street, Edmonton, Alberta, Canada, T5H 4E8

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1958-ban, a mester fokozatot 1961-ben, majd doktori fokozatát 1968-ban szerezte meg.

1965-1966 között erdészeti kutatóként dolgozott, főként az Erdőfelújítási és telepítési problémákkal foglalkozott.

1966-1976 között Alberta-ban erdészeti kutatóként tevékenykedett, tanulmányozta a különböző talajszintek hőmérsékletének és nedvesség tartalmának évi változását.

1976-1986 között igazgatói posztot tölt be. A természetvédelmi ügyek intézője és a környezeti kutatások vezetője volt a hatalmas „Syncrude” olajhomok vállalatnál Edmontonban, 15-20 fős kutató és technikus munkáját vezette. Összeállította és megvédte a vállalat fejlesztési és helyreállítási terveit és a környezetvédelemmel kapcsolatos hatósági engedélyek megszerzésén dolgozott.

1986-1991 között senior kutatási tanácsadó volt a Syncrude olajhomok vállalat kutatóintézetében, fiatal kutatók munkáját segítette és saját projektjein dolgozott.

1991-ben nyugállományba vonult. Társadalmi munkával, kertészkedéssel és méhészkedéssel foglalkozott.

Kanadában megkapta a National Research Council ösztöndíját, az USA-ban pedig az Atomic Energy Commission ösztöndíj támogatta tanulmányait.

Munkássága alatt 21 tanulmányt és cikket publikált és számos védett vállalati tanulmányt készített.

Több nemzeti és nemzetközi nehézolaj konferencián tartott előadást.

Mihály Márta dr. Orlóci Lászlóné aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 575 McGarrell Place, Unit 3, London, Canada N6G 5L3

Oklevél kelte: 1958, május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1958-ban szerezte meg a University of British Columbia erdészeti fakultásán Vancouverben.

Az egyetem befejezése utáni évben alkalmi munkás és otthontelemtő, majd 1964-ig a vancouveri General Hospital Paediatrik Intézetében kutató munkát végzett. 1964-1965 között az Egyesült

Királyságban mennyiségökológiai kutató volt. 1965-ben visszatért Kanadába és kislánya nevelése mellett 1970-ig a University of Western Ontario herbáriumában kurátor. Ezt követően részidőben az egyetemen biológiát tanított, valamint az egyetemi Indián Múzeum és időszakosan a Waikiki Aquarium önkéntes munkatársa volt. 1965 és 2014 között részt vett férjének világot átölelő kutató és akadémiai munkájában.

Írói munkáját életélményei táplálták. Erre építette számos könyvét, és nagyszámú tudományos és ismeretterjesztő irományait. Legsikeresebb könyve a "Reflections" amelyben visszatekint életére. 2006-ban az "Invited immigrants: the Sopron saga" rövid tanulmányát dr. Vastag Pál kanadai magyar nagykövet elismerésével méltatta.

Dr. Molnár Géza (Sátoraljaújhely, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9600 Sárvár, Tomori Pál u. 31.

Oklevél kelte: 1959. február 28.

Kiállítója: Universität für Bodenkultur, Wien, Ausztria

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1960-ban doktori vizsgát tett. 1962-ben Bécsben tett 3 év gyakorlat után miniszteri vizsgát, amely egy erdőbirtok önálló vezetésére jogosította.

1960-1965 között beosztott mérnök volt egy nagybirtokon, ahol erdőgondnoki, erdészetvezető helyettesi, erdőrendezési, általános

útfeltárási tervezési, titkári feladatköröket töltött be az erdőigazgató mellett.

1965-1983 között erdőgondnokként, erdészetvezetőként két nagy erdőbirtokon tevékenykedett, miközben 10 éves üzemtervek elkészítése és az erdőgazdaság fűrészüzemének korszerűsítése volt a feladata.

1984-1997 között a Bad-Vöslau Erdészeti Szakközépiskola tanára volt. Oktatta az általános és erdészeti üzemgazdaságtan, valamint közgazdaságtan, fűrészüzemtan és a jogi ismeretek című tantárgyakat.

Munkásságát az Osztrák Köztársaság 1993-ban Ezüst Érdemrend kitüntetéssel ismerte el.

Molnár János (Nyírbátor, 1930) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6600 Szentes, Berek tanya 55.

Oklevél száma: 1-1957.

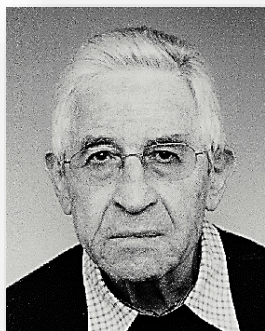
kelte: 1957. március 11.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1956. január 1-től létesített munkaviszonyt az akkori Hajdusági Állami Gazdaság Bánki Erdészetiénél. Ennél az erdőgazdaságánál 1973-ig szolgált, mint műszaki vezető. Ezt követően Termelőszövetkezeti Erdőtársuláshoz ment át, ami rövid idő után megszűnt. Ezután pályázat útján a Kiskunhalasi Paprika Antal Termelőszövetkezetiénél dolgozott, mint ágazatvezető. A Termelőszövetkezet

egyesítés után megszűnt.

Ezután a Császártöltési Kossuth Termelőszövetkezetiénél dolgozott, mint erdészeti ágazatvezető. Innen ment nyugdíjba 1990-ben.

Nagy József (Püspökladány, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: Walter-Leiske-Str. 30, 60320 Frankfurt am Main Deutschland

Oklevél kelte: 1959. május 5.

Kiállítója: Forstliche Fakultät der Georg-August Universität Göttingen in Hann, München, Deutschland

Oklevele megszerzése után 1959-1960 között erdőrendezőként helyezkedett el a Landwirtschaftskammer Rheinland-nál.

1961-1963 között a Német Szövetségi Köztársaságban Hessen államban letette a felsőfokú erdei szolgálatra a nagy államvizsgát.

Ezután 1966-ig erdőrendezőként dolgozott Hessenben.

1967-1970 között az Erdei Munka és az Erdei Technika Kuratóriumának alkalmazottja volt.

1971-ben a Göttingeni Egyetemen dolgozott 1974-ig.

1974-1999 között a Hesseni Állam hivatalnok volt, 1979-ig a Weilburgi Erdészeten kiképző, 1986-ig a Német Szövetségi Köztársaság megbízásában Dél-Brazíliában a Forstschule Irati nevű projektben projektvezető-helyettes, 1999-ig a Neu Isenburgi Hesseni Erdészeten erdészeti vezető helyettes, majd erdészeti vezető volt 1999-ben nyugdíjas erdőigazgató lett.

Dr. Orlóci László (Esztergomtábor, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 575 McGarrell Place, Unit 3, London, Ontario, Canada N6G 5L3

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada, Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1958-ban az University of British Columbia erdészeti fakultásán szerezte meg Vancouverben. 1961-ben mester diplomát kapott, majd 1964-ben doktorált erdészeti ökológiából a U.B.C. Növénytan Tanszékén. 1964 és 1965 között mint NATO Science Fellow mennyiség ökológiai kutató Peter Grei-Smith's laboratóriumában (University College of North Wales, Egyesült Királyság). 1965-ben visszatért Kanadába. Akadémiai pályafutását tanársegédként (Assistant Professor) kezdte meg a University of Western Ontario Természettudományi Karának Botanikai Tanszékén (London, Canada). 1968 és 1972 között docens (Associate Professor), majd 1972-től egyetemi rendes tanár (Full Professor). Pályafutása során Észak és Dél-Amerika, Ázsia, Afrika és Európa számos egyetemén és kutató intézetében vendégprofesszorként oktatott. Éveket töltött családjával a Hawaii Szigeteken mint az University of Hawaii botanikai tanszékének vendégprofesszora, miközben doktoranduszoknak quantitative ökológiát oktatott és emellett növénytársulási vizsgálatokat végzett. 1996-tól Emeritus Professor.

Pályafutását számos elismerés követte. 1990-ben a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) majd 1997-ben a Kanadai Tudományos Akadémia (Academy of Sciences of the Royal Society of Canada) akadémikus rangú tagjává választotta. 1994-ben a Manchester-ben megtartott világkongresszusán az International Ecological Society (ITECOL) „Distinguished Statistical Ecologist” díjával tüntették ki. 1996-ban a Università di Trieste díszdoktora lett, majd 1999-ben az Ohio-i Bowling Green State University Lukács szimpóziumán a „Twentieth Century Distinguished Service Award in Statistical Ecology” díjnyertese. 2017-ben Dr. Fodor Tamás, Sopron polgármestere, a forradalomban tanúsított helytállásáért jubileumi emlékéremmel tüntette ki. Eredményeit nagyszámú könyvében és több mint 100 publikációjában mutatta be. Munkái új paradigmákat vetettek fel és dolgoztak ki. Legutóbbi könyve (Statistical Quantum Ecology) a resonatorkomplex elméletre épülő növényzetenergetikai elemzéseket tár a szakolvasó elé.

Pandák László (Kovácsvágás, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1609 Smith Ave. Coquitlam, B C Canada V3J 2Y4

Oklevél kelte: 1958 tavasza

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

A kezdeti nyelvi nehézségek leküzdése után, amikor mint fizikai munkás dolgozott a faiparban, ugyanott folytatta tovább, mint fa-technológus. A vállalat egy Ausztriából elszármazott "firma" volt.

Itt, mint Canadian Forest product ismert még ma is. Ő a "Plywood and Hardboard Division Planning and Development" részlegeben dolgozott a fent említett beosztásban. Átéltük a faipar fellendülését, meg a hanyatlását is. Onnan is ment nyugalomba húsz évvel ezelőtt.

Rácz Anna dr. Leskó Györgyné (Budapest, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 5816 143rd Street, Edmonton, Ontario, Canada, T5H 4E8

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1958-ban szerezte meg. 1958-1974 között három gyermeket nevelt, és családanya szerepet töltötte be.

1974-1976 között Erdőbecslési térképeket készített Alberta-ban.

1977-től Syncrude Canada Ltd. Technikai Információs Központjában dolgozott a mérnöki osztályon 1979-ig.

1980-1982 között szerződéses munkákat végzett a Kanadai Erdészeti Kutatóintézetnek.

1984-től 1986-ig az Albertai Egyetemen volt asszisztens a Hidrológiai Tanszéken.

1987-ben nyugállományba vonult, azóta társadalmi munkákat végez, kertészkedik, és cikkeket ír az edmontoni Magyar Kultúrkör Toborzó nevű magazinjába.

Dr. Szabó József (Büdszentmihály, 1930) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kisfaludy u. 2.

Oklevél száma: 49-1957.

kelte: 1957. április 18.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg. A tanulmányok befejezése után 1957-1960 között a Nyírségi Állami Erdőgazdaság nyíregyházi és baktalórántházi erdészeteinél szakelőadóként dolgozott.

1960-ban került vissza Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskola Üzemtani Tanszékére, mint tanársegéd. 1965-ben egyetemi adjunktus lett. Kezdetben az üzemtan, illetve az erdészeti gazdaságtan gyakorlatait vezette, később ez utóbbi tárgy elméleti fejezeteinek gondozását látta el és óráit tartotta meg. Az 1971-1972. tanévben megbízott tanszékvezető volt.

1975-ben szerezte meg műszaki doktori fokozatát, 1978-ban pedig a felsőfokú munkaszervezői szakképesítését. 1979-ben pályázattal egyetemi docensnek nevezték ki.

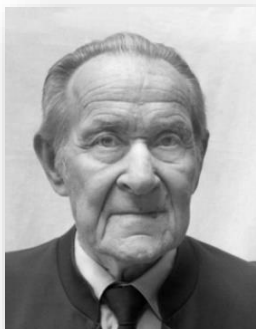
Az oktatásban és kutatásban szerzett tapasztalatokat az egyetemi alapképzésben, a szakmérnök képzésben, a mérnök- és vezető továbbképző tanfolyamokon, az egyetemi és a kihelyezett erdőgazdasági tudományos üléseken valamint az erdészetknél tartott előadásain adta közre.

1983-ban nyugállományba vonult.

Több külföldi tanulmányúton vett részt. Tudományos munkásságát számos könyvrészlet, tanulmány, egyetemi jegyzet, valamint ismeretterjesztő cikkek, adatközlések, recenziók, leírások, lektori tevékenységek, előadások igazolják.

Társadalmi tevékenységet az Erdőmérnöki Kar Tanácsának tagjaként, annak Nevelési és Tudományos Bizottságaiban, az Országos Erdészeti Egyesület Gazdaságtani Szakosztályában, az MTA és a Műszaki Fejlesztési Hivatal Erdészeti Bizottságaiban és Sopron Város Lakóbizottságában végzett.

Munkásságát az Erdészet, illetve Oktatás Kiváló Dolgozója, Miniszteri Dicséret, a Magyar Felsőoktatásért Emlékérem és Sopron Városért ezüstérem kitüntetésekkel ismerték el.

Szabó László (Eger, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron Jegenye sor 3.

Oklevél száma: 50-1957.

kelte: 1957. április 18.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1957-ben szerezte meg. A diploma megszerzése után a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság nagykanizsai központjában a Műszaki Csoportnál gépesítési előadóként kezdte meg munkáját. 1958. év végén került a Nagykanizsai Déli Erdészet-hez szakelőadói munkakörbe. 1961. közepétől a Nagykanizsai Északi Erdészet vezetői beosztásba került. Erdészetvezetői tevé-

kenységét másfél évtizedig látta el. Irányításával a 70-es évek első felében a Dél Pannonhát Kelet-zalai dombvidék tájrészletében évente átlag 40-50 ezer hektár romlott állapotú erdőt alakítottak át. A 60-as évek elejétől a göcseji bükk-táj keleti részében élő bükkösök természetes úton történő felújítási munkáit vezette.

1975. január 14-én szolgálati út során történ közlekedési balesetben súlyosan megsérült. Felépülése hónapokig tartott, azonban a baleset következtében egészségi állapota oly mértékben károsodott, hogy erdészetvezetői munkáját nem tudta folytatni.

1976-tól szakfelügyelői munkakörbe került. Feladata a Nagykanizsa környékén lévő erdőkben végzett munkák szakmai ellenőrzése volt.

Romló egészségi állapota miatt 1986-ban nyugdíjba vonult.

Munkásságát az erdőgazdaság több Vállalat Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, és 1976-ban az Erdészet Kiváló Dolgozója MÉM-miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Szalamin Gábor (Makó, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1864 Featherston Drive, Ottawa, Ontario Canada K1M 6P5

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét a brit columbia-i egyetemen, Vancouverben szerezte meg 1958 májusában.

1959-1961 között, mint földmérő dolgozott Surrey, B.C.-ben. Az 1961/1962 tanévben megszerezte a mester fokozatot.

1962-től ismét földmérőként dolgozott Torontóban, Ontarióban.

Az 1963/1964-es tanévben Ottawában tanított matematikát egy középiskolában.

1964-től a kanadai szövetségi kormány erdészeti minisztériumának alkalmazottja volt kutatói beosztásban 1965-ig.

1965-től újra középiskolában tanított — miközben ontario-i tanári oklevelet szerzett — nyugdíjazásáig.

Tóth Lajos (Lócs, 1932) erdőmérnök

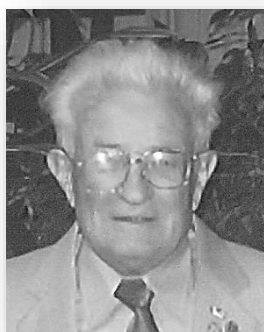
Címe: 9400 Sopron, Martinovics u. 4/A

Oklevél száma: 28-1957.

kelte: 1957. április 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Végzés után a Tanulmányi Erdőgazdaságál helyezkedett el, ez volt az egyetlen munkahelye. Volt fűrészüzem vezető, fakereskedelmi csoportvezető és műszaki vezető beosztásban. 1992-ben fahasználati előadóként vonult nyugdíjba.

Viszlai János (Mucsony, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2925 Queenston St. Victoria, BC Canada V8R 4P4

Oklevél kelte: 1958. május 22.

Kiállítója: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után az elsők között kapott állást a Tartományi Minisztérium Erdőfelmérési osztályán. Az első években a fatömeg meghatározásához próba területek mérése, valamint légi fényképeken az állományok elhatárolása, azok leírása (földön és a helikopterből végzett becslések alapján) volt a

feladata.

1961-1965 között adatcsoport segédvezetője volt, majd 1966-tól csoportvezetőként dolgozott a Tartomány különböző részein 1976-ig.

1975-ben a BC Erdészeti Minisztériumban a környezetvédő előírások csoport vezetője volt.

1976-tól a Növedék és Hozadék Csoportban az állandó próbaterületek mérési programjának lett a vezetője, majd 1979-ben a hozadék görbék szerkesztésének számítógépes átszervezése, és a változó koronazáródású görbék beiktatása volt a feladata.

1984-ben lett a Növedék és Hozadék Csoport vezetője, a fatömeg számítás alap adatait kezelte a BC-ben, az Erdőfelmérési Osztályról vonult nyugállományba 1988-ban, több mint 30 éves szolgálat után.

Az állami nyugdíjazás utáni években magánvállalkozóként dolgozott.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Árvai Margit Fábíán Gáborné (Nyírbátor, 1943) okleveles erdőmérnök

Cím: 8314 Vonyarcvashegy, Rákóczi u. 8.

Oklevél száma: 2/1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után, a kötelező féléves gyakorlati időt a Debreceni Állami Erdőrendezőségénél üzemtervezőként végezte. 1968 februárjától a Nyírségi Állami Erdőgazdaság központjában erdőművelési előadói munkakört töltött be.

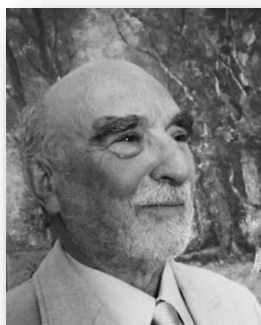
1968. augusztus 1-től áthelyezéssel a Magas-Bakonyi Állami Erdőgazdaság Ugodi Erdészetéhez került műszaki vezető beosztásba. Az 1970-ben bekövetkezett átszervezés után a Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság központjába, Keszthelyre került előadói munkakörbe. 1973. január 1. és 1973. október 31 között kalkulátor, elemző munkakört töltött be a BEFAG központjában, majd 1973. november 1-től 1978. május 15-ig tervgazdasági előadói munkakört látott el. 1978. május 16-tól 2001-ig az Erdőművelési Osztályon mag- és csemetetermelési előadó illetve főelőadó volt.

Közben 1988-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán fatermesztő szakmérnöki diplomát szerzett, 1978, 1979. és 1980. években szakmai továbbképzéseken vett részt.

1999. szeptember 3-tól nyugdíjba vonult, de munkakörét, amely az utóbbi években közjóléti feladatokkal is kibővült, aktív dolgozóként folytatta tovább.

2001-ben a BEFAG Zrt. Keszthelyi központját Pápára helyezték át, a bejárást nem vállalta, munkaviszonya megszűnt.

Munkáját kétszer „Kiváló Dolgozó” kitüntetéssel ismerték el, és 1984-ben az Erdészeti és Faipari Hivatal „Dicsérő Oklevél” kitüntetésben részesítette.

Dr. Bán István (Ungvár, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1015 Budapest, Batthyány u. 46, 3. em.6.

Oklevél száma: 4-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Munkahelyei: 1967: Dél-Zalai Állami Erdőgazdaság, mérnök gyakornoka.

1968: MÉM 1. sz. Erdőrendezőségénél, üzemtervező.

1969-1980: MÉM Növényvédelmi Szolgálat Központi Laboratóriumában fejlesztőmérnök (csoportvezető, osztályvezető-helyettes)

1980-tól nyugdíjazásig: az Erdőrendezési Szolgálat, fejlesztőmérnöke volt (osztályvezető, fejlesztési főmérnök).

Tudományos munkássága: 1975. január 3.: alkalmazott matematikusi oklevelet szerzett az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán.

1969: az Erdészeti és Faipari Egyetemen egyetemi doktori címet kapott.

1991: az Erdészeti és Faipari Egyetemen címzetes egyetemi docensi kitüntető címet kapott. (Erdészeti-, vadászati- és növénytermesztési szakterületeken biomatematika-, biofizika- és remote sensing módszerfejlesztés, valamint ezek gyakorlati alkalmazásai).

Irodalmi tevékenysége: 34 darab magyar és angol nyelvű könyv (több a világ jelentősebb helyein megtalálható,) valamint több száz egyéb közlemény.

Elismerések:

- Tanulmányi - és szakmai versenyeken első díjak.
- 1974: MTA tárcaszintű kutatási díj.
- 1996: Hubertus Kereszt Arany fokozat.
- 1997: Pro Silva Hungariae díj.

Baranyai Lajos (Szombathely, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900. Zalaegerszeg Berzsenyi D. u. 10.

Oklevél száma: 3-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1967. augusztus 1-én állt munkába az OEF. Zalaegerszegi Állami Erdőrendezési Kirendeltségénél, erdőrendezőként.

1968. január 1-től az akkor alakult MÉM Erdészeti Hivatal Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőségénél is e munkakörben dolgozott tovább, 1971. december 31-ig.

1972. január 1-től a Zalaegerszegi Erdőfelügyelőségénél erdőfelügyelővé nevezték ki. Munkaköre 1997. január 1-től a változó nevű jogutód intézménynél, az ÁESZ Zalaegerszegi Igazgatóságánál is változatlan maradt, egészen 2003. október 4-ig, három és fél évtizedes szakigazgatási tevékenységét lezáró nyugállományba vonulásáig.

Dr. Bársony Lajos (Hajdúböszörmény 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron Vittnyédi u. 12.

Oklevél száma: 6-1967.

kelte: 1967. június 26.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele mellé 1978. évben a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézeténél erdőmérnök-tanári képesítést szerzett.

1982-ben felnőttképzési módszertanból írt dolgozatát szintén a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdaság-tudományi doktori fokozattal ismerték el.

1993-ban felsőfokú külkereskedelmi képesítést is szerzett.

Munkahelyei:

A kötelező fél éves erdőrendezési gyakorlattal együtt 1967-1971 között a Hajdúsági, átszervezés után a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Bányai Erdészeténél volt műszaki vezető. 1971-ben alapító főmérnöke lett a Bihari TSZ-ek Önálló Erdő- és Vadgazdálkodási Közös Vállalkozásának Berettyóújfaluban.

Sopronban egy évig művezetőként tevékenykedett a Győri KÉV Soproni Főépítésvezetőségén, közúti kivitelezési munkáknál.

1972-től a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskola tanára, 1978 és 1980 között igazgatóhelyettes, 1980 és 1990 között igazgató. Címzetes igazgatóként, megszervezte és beindította a középfokú faipari képzést, az erdészeti növényvédő és a vadászati szaktechnikus képzést.

Szakkikkeket írt, tanárképzői jegyzet társszerzője, vezetőtanár volt. A középfokú erdészeti szakoktatási alapidokumentumok kidolgozója, továbbképzés tananyagainak egyik szerzője lett. Három tankönyvet írt, ezek közül az 1998-ban megjelent Fakereskedelmi és vállalkozási ismeretek három kiadást ért meg.

1990-től nyugdíjba vonulásáig egy osztrák-magyar családi Kft. alapító ügyvezetője, résztulajdonosa.

Társadalmi-szakmai tevékenységén belül 1981-től 1990-ig az OEE választmányának és az Oktatási Bizottságának tagja, 1982-86 között az OEE Soproni Helyi Csoport titkára volt. 1985 és 1990 között a MAVOSZ Oktatási Bizottságának tagja.

1984-ben a Temesvár-Vadászerdő-Tata-Esztergomi-Soproni Erdésziskola centenáriuma megszervezte a Soproni Erdész és Faiparos Diákok Baráti Köre Egyesületet, melynek 2016-ig vezetőségi tagja, titkára, elnöke volt. Megírta a Kör történetét, ma is ezen szervezet és az OEE tagja.

Elismerései: FM, MÉM, MM, KM Kiváló Munkáért kitüntetés, a HM Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozata díjazottja.

Dr. Belá Mária Bolgár Józsefné (Balassagyarmat, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Vörösmarty u. 11.

Oklevél száma: 7-1967

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően a nyugdíjazásáig az Erdészeti és Faipari Egyetemen, a Növényteni Tanszéken dolgozott. Először a Botanikus Kert vezetőjeként irányította az aktuális betelepítéseket, munkálatokat, illetve a Kert rendben tartását. Ezt követően bekapcsolódott az oktatásba is a gyakorlatok

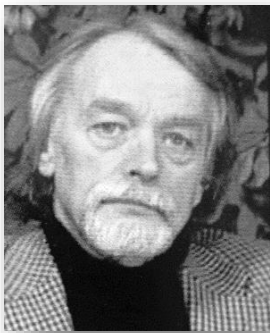
vezetésével. Elkészítette a Botanikus Kert fás növényeinek a katalógusát és a térképezését. Ez kiadásra is került (Sopron, 1982. Kézirat).

Kutatási témája a Pinusok virágzás- és természetbiológiája volt. Ehhez kapcsolódóan több cikke is megjelent és előadást is tartott a Tudományos Ülésszakon. Kutatási eredményeit doktori dolgozatban foglalta össze. 1985-ben műszaki doktori címet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Egyetemi adjunktusként fő feladata az oktatás volt. Előadásokat is tartott az erdőmérnök, a környezetmérnök és vadgazda üzemmérnök hallgatóknak. Ehhez kapcsolódóan több (5) egyetemi jegyzetet is írt.

Több évtizedes lelkiismeretes és eredményes oktató- és kutatómunkájának elismeréseként 1997-ben az Egyetem Rektora az Erdészeti és Faipari Egyetem Kiváló Dolgozója kitüntetéssel jutalmazta.

A Fa- és cserjehatározó című tankönyv lektorálásáért 1997-ben Tankönyv-Nívódíjban részesült (Művelődési és Köznevelési Minisztérium – Földművelési Minisztérium).

Belloni Ákos (Budapest, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 2000 Szentendre, Szárazpatak

Oklevél száma: 43-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

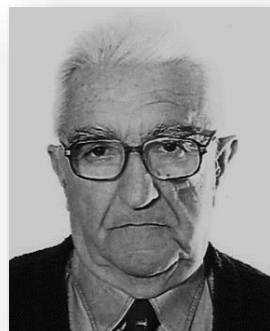
Művészdinasztia tagjaként azért választotta az erdész pályát, mert biztos megélhetést látott benne, és abban reménykedett, hogy a munka mellett lesz ideje művészkedni is.

Első munkahelye az Országos Meliorációs Intézet volt, ahol műszaki tervezőként dolgozott. 1970-től 1980-ig különböző TSZ-eknél a melioráció tervezésének és kivitelezésének lebonyolítása

volt a feladata, miközben egyre jobban érdekelte a formatervezés is. Évek kellettek a másik szakma megtanulására, mivel különleges, egyedi igényeket kielégítő bútorokat próbált alkotni. Kellő kitartással előbb-utóbb saját műterme lett a Százados úti Művésztelepen. 1982-ben a Művészeti Alap tagjává választották. Ettől kezdve megnyílt az út a kiállítások rendezése előtt. A Képcsarnok Vállalat alábbi termeiben mutatták be alkotásait 1982 és 1990 között: Pécs, Miskolc, Szekszárd, Kaposvár, Kecskemét, Debrecen, Nyíregyháza, Szeged, Győr, Szentendre, Békéscsaba. A sopronit Winkler András nyitotta meg, Budapesten a Csók István galériában (ahol addig bútorkiállítást nem rendeztek) pedig Szász Endre festőművésszel találkozáskor kitalálták a rézkarcintarziás bútort.

Azt az elvet vallja, hogy a tervezés és a gyártás elválaszthatatlan egymástól, csak ezek szigorú összhangja esetén lehet jól alkotni. A minőség meghozza a szépséget is.

Jelentősebb megbízásai: - Magyar Országgyűlés: elnöki szoba, titkárság. - Igazságügyi Minisztérium: miniszteri iroda, tárgyalóterem. - Magyar Kereskedelmi és Iparkamara: elnöki iroda. - Magyar Nemzeti Bank: vezetői irodák. - Pedagógus könyvesbolt Budapest. - Múcsarnok: főigazgatói iroda. - Residence Baron Hotel **** Budapest. - KEFAG Rt. Kecskemét: központi irodaház, vadászházak. - Transsilvania General: elnöki irodák Bukarest, Nagyvárad. - Ruttner György: ügyvédi iroda berendezése. - Dr. Botos Tibor: ügyvédi iroda berendezése. - MODEM Debrecen: igazgatói iroda, könyvesbolt.

Bukovics János (Porrog, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár Egyenesi u. 73.

Oklevél száma: 10-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

A végzést követően 1967 nyaratól a Kaposvári Erdőrendezőségen dolgozott üzemtervezőként 1969. december 31-ig. 1970. január 1-től a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjában, majd a Kaposvári Műszaki Erdészetről dolgozott 1974-ig. Ezt követően az AGROBER Somogy megyei kirendeltségén mélyépítési munkáknál irányító tervező munkakörben tevékenykedett.

1974-től 1980-ig erdészeti szaporítóanyag termelési felügyelő volt Baranya-, Tolna és Somogy megyében, ezt követően a Szennai Termelőszövetkezet erdészeti ágazatvezetője, 1990-ig. 1990-től nyugdíjazásáig vállalkozóként erdészeti szaporítóanyagot termesztett.

Burján Árpád (Gomba, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Tűzkő u. 6.

Oklevél száma: 11-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg.

1967 és 1972 között a MÉM Budapesti Erdőrendezőségén dolgozott üzemtervezőként.

1972-1991-ig tudományos munkatárs, majd főmunkatárs az Erdészeti Tudományos Intézet Budapesti Központjában.

1991-ben rövid ideig a Budapesti Erdőrendezőség Igazgatóságán

az Egri és a Szegedi Erdőrendezőség felügyeletét látta el.

1991-től 2006 végéig, nyugdíjba vonulásáig a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (NEFAG) Monori Erdészeti Igazgatóságának fahasználati ágazatvezetője volt.

Tudományos munkásságát 12 kutatási jelentés, 1 önálló és 2 közös kiadvány, valamint 4 szakcikk jelzi. 1991 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesület Szolnoki Csoportjának.

Munkásságát két ízben Kutatóintézeti Kiváló Dolgozó és egy alkalommal a MÉM Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

Büki László (Szepetnek, 1939) okleveles erdőmérnök

Címe: 8646 Balatonfenyves, Vízház u. 22.

Oklevél száma: 88-1967.

kelte: 1967. június 22.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

1958-ban a Soproni Erdészeti Technikum elvégzése után a szakmát „tő mellett” kezdte. Somogy megyében a kaszói-, majd iharosi erdészethélgyakornok, később területvezető erdész beosztásban dolgozott. A kötelező katonai szolgálat (1959-1961) ideje alatt eredményes felvételi vizsgát tett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán. Itt, mint levelező hallgató 1957-ben er-

dőmérnöki diplomát szerzett. 1962-ben a Somogy Megyei Állami Gazdaságok Igazgatóságára helyezték, ahol az akkor kiépülő állami gazdasági erdészeti szervezet munkáját irányította, felügyelte.

1967-től a Balatonnagyberek Állami Gazdaság erdészeti-vadászati ágazat vezető helyettese, majd vezetője lett. Az általa kiképzett szakszemélyzetével közösen a 70-es évek végére országos hírű nemzetközileg ismert vadgazdálkodás épült fel. A terület adottságának megfelelő, intenzív fácántartási technológiát dolgozott ki. Tisztázta az élőhely, az állománysűrűség ökolómiailag optimális kapcsolatát. Különböző szintű vadgazdasági szakképző intézetek, kurzusok, tanfolyamok tartására kérték fel.

1985-90 között a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság igazgatóhelyettese. Kiemelt feladata a felszaporodott dám állomány szakmailag indokolt létszáma csökkentése. Tevékenyen részt vett új ismeretek, módszerek vadgazdálkodási alkalmazásában (légi fényképes vadszámlálás, zárt téri vaddisznó tartási technológia kidolgozása, új élővad befogási módszerek stb) Szerzőtársaival együtt kiadták a „Vaddisznó zárt téri tartása” című, hiánypótlónak számító könyvet.

1989 végén a kiemelt igazgatóhelyettesi státusza megszűnt. Visszavonulásáig vadászat szervezéssel foglalkozott. Hat évig vezette a MAVAD müncheni irodáját, majd a Hunting Corson-tium iroda (USA) programigazgatójaként tevékenykedett. Beutazta Afrika, Ázsia, Észak-Amerika fontosabb vadászterületeit.

Útjai során megállapíthatta, hogy hazánk vadgazdálkodása, vadászat szervezése nemzetközi szinten élen járt. Megtiszteltetésnek tartja, hogy szakmai munkájával — ha szerény mértékben is — hozzájárulhatott ehhez!

Choma Zsolt (Budapest, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 1141. Budapest Kalocsai u. 24/b. fsz. 2.

Oklevél száma: 12-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Egyetemi tanulmányai befejezése után 1990-1992 között a Pécsi Tudományegyetemen külkereskedelmi szakképesítést, 2001. évben pedig értébecslő és ingatlanközvetítő szakképesítést is szerzett.

Erdőmérnöki oklevele birtokában 1967. július 17-től 1971. január 31.-ig az Észak-Zalai Erdőgazdaság Műszaki Erdészeténél mély- és

magasépítési műszaki vezető, majd a Zalai Erdőgazdaság megalakulása után Nagykanizsán a központi műszaki csoportnál mély- és magasépítési előadóként szolgált.

1971. február 1-től 1977. február 28-ig a Zalaegerszegi Városgazdálkodási és Kommunális Szolgáltató Vállalat főmérnöke.

1977. március 1-től 1988. augusztus 1-ig a SEFAG-nál a központ humánpolitikai osztályvezetője.

1880. augusztus 1. és 1996. május 31 között a SEFAG kereskedelmi osztályvezető főmérnöke.

1990.szeptember 14-től 1992. december 31-ig a SEFAG Vállalati Tanácsának elnöke.

1996. június 1-től 1998. január 1. napjáig – korengedményes nyugdíjazásáig – a Nagybjajomi Erdészet igazgatója.

1998. február 16-tól 2006. augusztus 31-ig a Kincstári Vagyoni Igazgatóság Kaposvári Kirendeltségénél négy megye erdészeti referense.

Az Országos Erdészet i Egyesületnek 1967 óta tagja, 1980 és 1990 között a Kaposvári helyi csoport titkára.

Munkásságát „Társadalmi munkáért” arany fokozattal, valamint vállalati és miniszteri kitüntetésekkel ismerték el.

Czirják Terézia Kovács Jánosné (Piricse, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 4400 Nyíregyháza, Kalevala stny. 24.

Oklevél száma: 89/1967

kelte: 1967. június 22.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az egyetem elvégzése után a Nyírségi Állami Erdőgazdaságnál, (későbbi FEFA) dolgozott fahasználati, majd erdőművelési műszaki vezetői munkakörben.

1972-ben a Termelőszövetkezetek Területi Szövetsége felkérésére Erdészeti Szolgáltató Csoportot szervezett Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. A gyakorlott erdészekből létrehozott csoport munkája nyomán a szövetkezetek erdőgazdálkodásában gyors és jelentős javulás következett be: megismerték megszokták az üzemterv szerinti erdőgazdálkodást.

A megye erdőtelepítési lehetőségeit kihasználva a mezőgazdasági termelésre alkalmatlan területek erdősítését szorgalmazta, tervei alapján jelentősen nőtt a megye erdősültsége.

A Termelőszövetkezetek Országos Tanácsában és az Országos Erdészeti Egyesület TSZ szakosztályában végzett munkájához hozzátartozott a TSZ erdészek szakmai továbbképzésének megszervezése és vezetése.

1988-tól a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó gazdasághoz került vissza, előbb a Nyírbátori Erdészet erdőművelési ágazatvezetőjeként, majd a központban az ellenőrzési osztályon dolgozott.

1993-tól a Debreceni Erdőfelügyelőség Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei osztályát vezette 1998 végéig, nyugdíjazásáig.

Az Erdőfelügyeleti Osztály élén töltött 5 év annak a szándéknak jegyében telt, hogy a rendszerváltásból, ezen belül a tulajdonforma megváltozásából adódó erdőkezelési problémák a lehető legkisebb veszteséget okozzák az erdőknek. Az új erdőtulajdonosoknak tanfolyamot szervezett. Az erdőtelepítés ügyének sikerült új lendületet adnia.

Munkáját 1977-ben Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója (MÉM), 1987-ben Kiváló Termelőszövetkezeti Munkáért (TOT), 1988-ban Kaán Károly Emlékérem (OEE), 1998-ban „Alföldi Erdőért Emlékérem” (Alföldi Erdőkért Egyesület) kitüntetéssel ismerték el.

Csuka Imre (Kiskunhalas, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 4027 Debrecen Füredi u. 20. fsz. 1.

Oklevél száma: 13-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az Egyetemre — két év technikus gyakornoki munka után — a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság társadalmi ösztöndíjasaként bekerülve, annak elvégzése után erdőmérnökként is a szakma gyakorlati vonalában dolgozott, először tíz évig a KEFAG harkakötőnyei, majd kelebiai erdészeténél műszaki vezetői és erdészetve-

zető-helyettesi munkakörben.

1978-ban megszerezte az erdészeti növényvédelmi szakmérnöki képesítést, amelyet az OEE Erdővédelmi Szakosztálya tagjaként, és később az Erdővédelmi Hálózat felvételeinél hasznosított.

1978-tól öt éven át a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság kisvaszari erdészeténél fahasználati műszaki vezető.

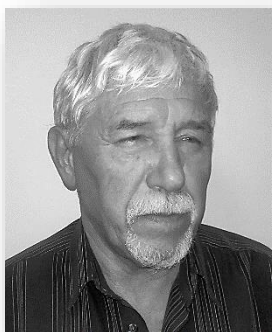
1983-tól a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Pécsi, majd 1990-től a Debreceni Erdőtervezési Irodájánál terepi erdőtervező és csoportvezető.

1994-ben erdőérték- és kárszámítási szakértői továbbképző tanfolyamot végzett.

Az Állami Erdészeti Szolgálat Debreceni Igazgatóságától szak-főtanácsos osztályvezetőként 2002-ben ment nyugdíjba.

2000-ben Erdőrendezési Díjat, 2002-ben Ember az erdőért Emlékérmet kapott.

Az Erdészeti Lapokban jelentek meg írásai.

Dala László (Budapest, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 3200 Gyöngyös, Városkert u. 1.

Oklevél száma: 14-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg.

Egyetemi tanulmányai után 1974-ben az IUFRO termőhelyfeltárási tanfolyamán vett részt, majd 1979-ben az IUCN közgyűlés és belföldi tanulmányút részese volt. Külföldi tanulmányutakat teljesített Csehszlovákiában, Olaszországban, Bulgáriában és Finnországban. 1982. és 1994. években sikeres közgazgatási

alapvizsgákat abszolvált.

1967 és 1969 között az Egri Állami Erdőrendezőségénél üzemtervező, üzemterveket készített Mátraalmás, Bükkzsérc, Tarnalelesz, Bükkmogyorósd/Szilvásvárad térségére.

1969-1978-ig tudományos munkatárs, majd tudományos főmunkatárs az Erdészeti Tudományos Intézet Mátrafüredi Kísérleti Állomásán. A kutatások az erdők nem materiális, közjóléti, ezen belül azok idegenforgalmi hatásának és értékelésének témakörében folytak. (21 tudományos zárójelentés és publikáció).

Az Agroinform keretében 1978-ig külső szakfordító: tevékenysége szinkron, illetve szakmai kísérő tolmácsolás nemzetközi rendezvényeken (IUFRO szekcióüléseken 1973-ban, CSU/EFE professzori látogatások során).

1978 és 1980 között a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Visegrád – parkerdő gazdálkodási, környezetvédelmi és turisztikai főelőadója. Feladatköre parkerdei beruházások és fenntartás tervezése, irányítása, elszámolása a gazdaság területén, valamint szakmai és turisztikai csoportok vezetése, szakmai és idegenforgalmi tájékoztatás.

1980-tól 1996-ig üdülőhelyi főelőadó, majd főtanácsos Gyöngyös Város Önkormányzata Polgármesteri Hivatalánál. Feladata a mátrai üdülőterület központi részének (Gyöngyös, Mátraháza, Kékestető térsége) parkfenntartási és parkberuházási munkáinak tervezése és ügyintézése. Fontosabb létesítmények: Csór hegyi kilátó, Kékesi tányéros sífelvonó, Kékesi sípálya bővítések és azok fenntartása, erdei pihenőhelyek létesítése és karbantartása. A város külkapcsolatainak bonyolítása és intézése is a feladatkörébe tartozott, dán és osztrák viszonylatban.

Egyéb tevékenységek:

1967 óta szabadúszó idegenvezetőként is működött, csoportvezetés egész Európában, különös tekintettel a skandináv, valamint az alpesi országokra, alkalmi tolmácsolás és nyelvtanítás felső szintig bezárólag.

1992 és 2002 között angol nyelvi óraadó, és idegenforgalmi földrajz és idegenvezetés tárgyban előadó a Gyöngyösi Károly Róbert Főiskolán és a Gyöngyösi Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Szakközépiskolában.

1997-től 2004-ig a Turinform Gyöngyösnél idegenforgalmi manager, főtanácsos. Tevékenysége: idegenforgalmi információs kiadványok készítése, idegenforgalmi információ bel és külföldi látogatók részére és csoportok, valamint csoportvezetés a város területén és a Mátrában.

2004 óta nyugdíjas.

Az OEE Közjóléti Szakosztály tagja 1967 és 1981 között, valamint a TIT Földtudományi Választmány tagja 1972-1974-ben.

Erdélyi András (Beregszász, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 3980 Sátoraljaújhely Károlyi M. u. 8. 3/1.

Oklevél száma: 15-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után a MÉM Veszprémi Állami Erdőgazdaságnál, mint műszaki ügyintéző kezdett dolgozni. Nyolc hónap után mérnöki munkáját a KPM Veszprémi Közüti Igazgatóságánál folytatta.

Családi okokból – felesége sátoraljaújhelyi születésű volt – ahhoz közelebbi munkahelyet keresett, ezért Tuzséron az ERDÉRT telepén helyezkedett el. Mint építési előadó, egy fűrészcsernok építési munkáit is irányította.

Mikor lehetőség adódott, a család Sátoraljaújhelyre költözött, ahol a Városi Tanács Költségvetési Üzemében, egy év után a tanács Műszaki Osztályán működött, mint mérnök. A városi utak és közművek tervezésével foglalkozott, például felmérte a balesetveszélyes sífelvonó állapotát, ami alapján annak megtervezése elindulhatott.

Következő munkahelye a BAZ Megyei Beruházási Vállalat volt, ahol a sátoraljaújhelyi kirendeltségen, mint műszaki ellenőr tevékenykedett. 1987. év őszétől átkerült a Keletmagyarországi Vízügyi Építő Vállalathoz, ahol építési munkákat irányított, ennek során Dunakilitiben a duzzasztó kiegészítő létesítményét, a vízviszapótló-mű építését vezényelte le.

1989. évben visszatért az erdőhöz, a MÉM Erdőrendezési Szolgálatánál erdőtervező mérnökként dolgozott, egészen a 2000. évi, kerkedvezményes nyugdíjazásáig.

Fábián Gábor (Zirc, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 8314 Vonyarcvashegy, Rákóczi u. 8.

Oklevél száma: 26-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg. Ezt követően az alábbi tanulmányokat végezte:

- 1978-ban táj- és környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett Sopronban,
- 1981 – 1982. évben felsőfokú tervgazdasági - és beruházási tanfolyamot végzett,
- 1991 és 1992 évben 1 - 1 hónapot a bécsi Collegium Hungaricum ösztöndíjasaként az osztrák államerdészet tanulmányozásával foglalkozott,
- 1995-től erdőgazdasági szakértői engedélyt szerzett.

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a fél éves gyakorlati időt a Veszprémi Állami Erdőrendezőségénél üzemtervezőként végezte.

1968-ban a Magas-Bakonyi Állami Erdőgazdaság központjában, Pápán kezdte meg üzemi munkáját melyépítő tervező beosztásban. Ezt a munkakört töltötte be Keszthelyen is az 1970-ben bekövetkezett átszervezés /vertikális integráció/ után a Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjában.

1971-1972 időszakban fahasználati műszaki vezető az Ugodi Erdészetnél.

1973-tól 1988 tavaszáig újra a gazdaság Műszaki Osztályán tevékenykedett: tervező-beruházó, építési csoportvezető, műszaki osztályvezető beosztásokban.

A gazdaság központjában történt átszervezés után 1988 és 1989 között fahasználati osztályvezető-helyettes munkakört tölt be.

1990-2001 időszakban ismét műszaki tevékenységet lát el beruházási osztályvezető-helyettes, majd műszaki osztályvezető beosztásban. A BEFAG Rt. keszthelyi központját 2001-ben Pápara helyezi át. 2001 végétől korengedményes nyugdíjas.

1983-tól 1995-ig főállásától függetlenül erdészeti tervező gazdasági munkaközösség vezetője volt.

1993-1997 közötti időszakban a BEFAG Rt. igazgatósági tagja volt.

Két alkalommal Kiváló Dolgozó, 1986-ban az FM Erdészeti Hivatal elismerő oklevél kitüntetésében részesült.

1967-től az OEE tagja. 1974 és 1982 között az OEE Szociálpolitikai Bizottságában tevékenykedett. 1990-től az OEE Erdőfeltárási Szakosztály tagja.

Fejes László (Gödöllő, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 2476 Pázmánd Deák Ferenc u. 50.

Oklevél száma: 33-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az egyetem végzése közben erdőrendezési ösztöndíjas volt, ezért a diploma átvétele után Budapesten lett üzemtervező. Hároméves üzemtervezést követően (egyetlen egyszer) munkahelyet változtatott, az ÁEMI Király László vezette Erdőrendezési Fejlesztési Osztály állományába került, ahol néhány éven át a Király László

által megfogalmazott fejlesztési feladatok kidolgozásában működött közre.

1974-ben a munkahelye új munkakört ajánlott fel neki, melyet el is fogadott. Ezután következett el életében a leghosszabb, egyszersmind utolsó szakmai szakasz, melyben az országos erdészeti statisztikák készítésében és az adatok kiértékelésében a neki leginkább testhezálló feladatkörre talált. E témakörben – több munkahelyi átszervezést megélve – egészen nyugdíjazásáig (csoportvezetőként, önálló csoportvezetőként, osztályvezető helyettesként, majd osztályvezetőként is) foglalkozhatott. 2004. évben ment nyugdíjba.

A fentiek során a munkahelyei:

1967-1970: Állami Erdőrendezőség, majd MÉM Állami Erdőrendezőség 1. sz. Budapesti Kirendeltsége: műszaki ügyintéző üzemtervezés feladatkörben.

1970-1979: MÉM Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodája: műszaki ügyintéző, előadó, főelőadó, csoportvezető az erdőrendezés – fejlesztés, statisztikai és elemzési munkák körében.

1979-1996: MÉM Erdőrendezési Szolgálat FM Erdőrendezési Szolgálat: csoportvezető, önálló csoportvezető, osztályvezető-helyettes az erdészeti statisztika, elemzés tárgykörben.

1996-2004: Állami Erdészeti Szolgálat: osztályvezető szakfőtanácsos, erdészeti statisztika, elemzés feladatkörben.

Publikációi: Az Erdő című folyóiratban társszerzőként egy alkalommal, szintén társszerzőként a Magyarország erdőállományainak főbb adatai 1996 című, és a Magyarország erdőállományai 2001 című munkákban.

Szakmai előadás az MTA Erdészeti és Faipari Tudományos Ülésén Nyárfatermesztésünk alakulás címen (1980).

Szakmai kitüntetés: „Ember az Erdőért” 2002-ben.

Fritsch Ottó (Budapest, 1932) okleveles erdőmérnök

Címe: 1029 Budapest, Máriaremetei út 156.

Oklevele száma: 91-1967.

Kelte: 1967. június 22.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Tekintettel arra, hogy levelező tagozaton végzett, az erdőmérnöki oklevél megszerzésének időpontjában már munkaviszonyban állt a Budapesti Állami Erdőrendezőség jogelődjénél, az oklevél annyi változást jelentett, hogy kinevezték erdőrendezési felügyelővé.

Ezt a beosztását 1970-ig töltötte be, amikor a Budapesti Állami Erdőrendezőségen belül erdőtervezői feladatkört kapott.

1980-tól ismét erdőfelügyelői munkát végzett, egészen a 2000-ben történt nyugdíjazásáig. Ezen időszakon belül hosszabb ideig osztályvezető helyettesi-, rövid ideig megbízott osztályvezetői kinevezéssel látta el feladatát.

Munkáját az Erdészet Kiváló Dolgozója Miniszteri Kitüntetéssel, az Ember az Erdőért Emlékéremmel (1996), illetve az Életfa Emlékplakett Ezüst Fokozatával (2012) ismerték el.

Gáspár László (Nyíri, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 3950 Sárospatak Kazinczy u. 1.

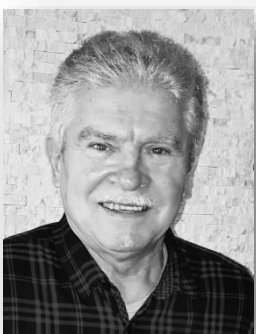
Oklevél száma: 31-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Oklevele megszerzése után 1979-ben erdészeti gazdasági mérnöki diplomát is szerzett.

Erdőmérnöki oklevele birtokában — az 1968. március végéig tartó kötelező erdőrendezési szolgálata végeztével — a Telkibányai Erdészet vezetőjévé nevezték ki. Átszervezés után Mérai Erdészetet vezette, majd — szintén egy következő átszervezés eredményeként — a BEFAG Sárospataki Faipari Üzemében beruházási előadóként dolgozott, illetve a Tolcsvai Hegyaljai Erdészeti Igazgatóságon erdőművelési ágazatvezetőként szolgált. 2002 májusától nyugdíjas.

Gubacsi Gábor (Budapest, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 1026. Budapest Fullánk u 7.

Oklevél száma: 16-1967.

kelte: 1967. június 19.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki tanulmányai után, 1972-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen meliorációs szakmérnöki oklevelet szerzett.

1967-től Budapesten az OMMI Meliorációs osztályán először beosztott tervező, majd irányító tervezőként dolgozott, mezőgazdaság-fejlesztési műszaki tervek, területrendezés, útépités, vízrendezés terveit készítette, majd nagyobb térségi, komplex tervek készítésében, kivitelezéseinek ellenőrzésében működött közre.

1977-ig a MÉM NAK Meliorációs Főosztályának hatósági feladataiban — mintegy 19 megyében — területi műszaki referensként kivitelezési és ellenőrzési feladatokban vett részt.

Az 1970-es években a Pilisi Parkerdő közcélú célkitűzéseiben, turisztikai-rekreációs feladataiban referenseként dolgozott.

1977 és 1980 között a Pest megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomás meliorációs főmérnöki tisztjét töltötte be. 1980-1993 között a megye egyik nagyüzemének lett a meliorációs főágazat-vezetője, az erdészeti és földügyi feladatok menedzselésével.

Időközben — 1982 évtől — a Pest megyei Földhivatal területrendezési, földmérési szakértőjeként, majd 1991-től ingatlanrendezői szakértőként, geodéziai felmérési és kitűzési feladatokat végzett.

1993-tól családi vállalkozásban, bővült tevékenységi körrel, ingatlanrendezési, mérnöki tervezési, földmérési munkákban, valamint az idegenforgalom területén tevékenykedett, egészen 2007-es nyugdíjba vonulásáig.

Munkásságát középiskolás korától a mai napig is végig kíséri a sport szeretete, ahol aktív korában a sísportban több országos bajnoki címet ért el, majd edzőként is szép eredményekkel szolgált.

Gy. Szabó Pál (Hódmezővásárhely, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 6800 Hódmezővásárhely Kölcsey u. 33.

Oklevél száma: 58-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg. Utána, 1995-ben erdőérték és kárérték számítási szakképesítést szerzett.

Diplomája megszerzése után a munkáját a KPM Hódmezővásárhelyi Közüti Igazgatóságnál előadóként kezdte meg.

1970-től, az erdőgazdaságok átszervezésétől kezdődően a Délalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Mindszenti Erdészeténél

műszaki vezető, egészen 1980-ig. 1980 és 1987 között a gazdaság szegedi központjában a közgazdasági és munkaügyi osztály helyettes vezetője.

1987-től a Kecskeméti Erdőfelügyelőségen Csongrád megyei erdőfelügyelő, 1991 után a szegedi osztály vezetője, ezt a munkakört egészen a 2003. évi nyugdíjazásáig látta el.

Hardi László (Somogyhatvan, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 7622 Pécs, Bajcsy-Zs. u. 8.

Oklevél száma: 29-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki pályafutását az oklevele megszerzésétől a nyugdíjazásáig az erdőrendezési szolgálat, illetve az erdészeti igazgatás töltötte ki.

Ezen belül:

- 1967: 6. sz. Erdőrendezőség Pécs; műszaki ügyintéző,
- 1968: MÉM Erdészeti Hivatal Pécsi Állami Erdőrendezőség; üzemtervező,
- 1973: MÉM Pécsi Állami Erdőrendezőség; erdőfelügyelő,
- 1986: Pécsi Erdőfelügyelőség; erdőfelügyeleti osztályvezető,

- 1988-2006: Pécsi Erdőfelügyelőség, majd Állami Erdészeti Szolgálat Budapest; igazgató munkaköröket töltött be.

2006 óta nyugállományban él.

Kitüntetései:

- 1983. évben „Kiváló Dolgozó”, kitüntetésben,
- 2015. évben „Életfa” Emlékplakett bronz fokozata elismerésben részesült.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1968 óta tagja, az Erdők a Közjóért Szakosztályt 1980 óta erősíti.

Holdampf Gyula (Budapest, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 1117 Budapest, Nándorfejérvár köz 18.

Oklevél száma: 34-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben, jeles minősítéssel szerezte meg. 1967-1969 között az MN Budavidéki Erdőgazdaság Budakeszi és Süttői Erdészeteinél gyakornok, ill. erdőművelési műszaki vezető. 1969-1973 között a HM Budapesti Erdőgazdaság vadászati felügyelőjeként (1971-ben a Vadászati Világkiállítás Nemzetközi Trófeabíráló Bizottságának is tagja), majd terv- és közgazda-

sági előadójaként dolgozott.

1973 és 2005 között a szakminisztérium (MÉM – FM – FVM /Budapest/) köztisztviselője. Ezen belül: 1973-79 között a Vadászati és Vadgazdálkodási Főosztály vadgazdálkodási főelőadója, 1979-89 között a Vadgazdaság-felügyeleti Főosztály Erdőgazdasági Osztályának erdőszeti főelőadója, 1989-92 között az Erdészeti és Faipari Hivatal (Főosztály) Erdészeti Osztályának erdőművelési főmunkatársa, 1992-99 között az Erdészeti Hivatal Erdővédelmi és Erdészetpolitikai Osztályának vezetője (erdőtörvény), 1999 és 2005 között az Erdészeti Hivatal (Főosztály) elnökhelyettese (főosztályvezető-helyettese) /Nemzeti Erdőprogram/.

1991-1992-ben a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (Kaposvár) Vállalati Tanácsának tagja, 1993 és 2006 között a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. (Tamási) Igazgatóságának tagja (1999 és 2002 között elnöke), 2002 és 2009 között a Vértesi Erdészeti és Faipari Zrt. (Tatabánya) Igazgatóságának az elnöke.

Az Országos Erdészeti Tanácsnak az FVM-et képviselő tagja volt, ellátta az Országos Mezőgazdasági Fajta-minősítő Tanács Erdészeti Szekcióját és a „Pro Silva Hungariae” miniszteri kiténtetés kuratóriuma elnöki tisztét. Az ENSZ FAO Magyar Nemzeti Bizottság erdőszeti ágazatot képviselő tagja volt (három Erdészeti Világkongresszus aktív résztvevője), kormányzati szintű erdőszeti képviselő volt az ENSZ Fenntartható Fejlődés Bizottságban, ill. Erdészeti Fórumán, az ENSZ EGB erdővédelmi monitoring rendszerében, az OECD erdőszeti szekciójában, az EBESZ erdőszeti szakértői szemináriumán. Nemzeti főkoordinátor az Európai Erdők Védelme (első négy) Miniszteri Konferenciáján, és felelős ágazati irányító volt az Európai Unió csatlakozás (jogharmonizáció) folyamataiban. A felsorolt nemzetközi szervezetek és rendezvényeik dokumentumait, kiadványait (mintegy ezer példányt) az Erdőmérnöki Kar Erdővagyon-gazdálkodási Intézetének adományozta.

Több, mint 50 szakmai, részben tudományos jellegű publikációja jelent meg (részben angol nyelven, külföldön is). Az 1990-es években az MTA Erdészeti Bizottság Erdőgazdálkodási Albizottsága felkért tagja, az Erdőmérnöki Karon erdőszetpolitika tárgykörben meghívott előadó (angol nyelven is).

Az Országos Erdészeti Egyesület Választmányának, ill. Küldött Közgyűlésének 27 éve (megszakítás nélkül) tagja, ill. küldötte, 11 éve a Budapesti FM Helyi Csoportnak is elnöke. Egyesületi tevékenységéért sem anyagi, sem erkölcsi ellentételezést nem fogad el. Két és fél évtizeden keresztül irányította a minisztériumi sportéletet – nemzetközi szinten is (Agrárminisztériumok Nemzetközi Sporttalálkozói 1989 és 2009 között 11 alkalommal).

Szakmai munkásságát, többek között „Kiváló Munkáért” és „Életfa Emlékplakett” miniszteri kitüntetésekkel, nemzetközi tevékenységét az Osztrák Köztársasági Érdemrend Arany Fokozata kitüntetéssel ismerték el.

Hrotkó Lőrinc (Taksonyfalva, 1943) okleveles erdőmérnök

6521 Vaskút, Damjanich u. 75.

Oklevél száma: 27-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg, majd 1971-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen növényvédő szakmérnöki diplomát szerzett levelező tagozaton.

1967-1969 között a volt Alsó-Dunaártéri Állami Erdőgazdaságnál, majd 1969 és 1972 között a jogutód Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaságnál dolgozott az Erdőművelési Osztály előadója-

ként, majd a Bédai Erdészet erdőművelési műszaki vezetőjeként.

1972. április 16-tól a Pécsi Állami Erdőrendezőség Bajai Osztályán erdőfelügyelőként, a Gemenci Állami Erdőgazdaság ártéri erdészeteinél (Pörboly, Szekszárd) 1990. év végéig továbbra is erdőfelügyelőként dolgozott, mindvégig a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság kezelésében lévő erdőterületeken, főként ártéren.

1976-1990. 04. 01 között munkakörének és munkaterületeinek lényeges változása nélkül átszervezés következtében a Budapesti Erdőrendezőség, illetve a Budapesti Erdőfelügyelőség alkalmazásában folytatta korábbi munkáját. 1990. 04. 01-től a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság, valamint a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság erdőfelügyeleti illetékessége ismét visszakerült a korábbi területi elv alapján a Budapesti Erdőfelügyelőségtől a Pécsi Erdőfelügyelőséghez. Itt 1991-től kinevezték a bajai osztály vezetőjének és átszervezés következtében 1993-tól a korábbi önálló Tamási Erdőfelügyeleti Osztály felügyeletét is a bajai osztály látta el. 2003 végén — tekintettel a 60. életéve betöltésére — nyugdíjazását kérte. 2004-től nyugdíjas. Jelenleg is korábbi lakóhelyén, Vaskúton él.

Erdőművelési érdeklődése mindvégig megmaradt. Különösen érdekelte az erdőtipológia és az ártéri erdők felújítása, különös tekintettel a természetvédelem szempontjaira is. Az ártéren szerzett megfigyeléseit ugyan szakcikkekben nem publikálta, de szívesen megosztotta a fiatalabb kollégáival és az erdőgazdaságnál vele munkakapcsolatba került szakszeméllyel, valamint a természetvédelmi szakemberekkel.

Munkásságát 2003-ban a Pro Silva Hungariae (A magyar erdőkért) emlékéremmel ismerték el.

Jóna Ágnes (Esztergom, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 1024 Budapest, Keleti K. u. 46.

Oklevél száma: 41-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar.

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg, majd pedig 1978. évben szintén Sopronban a tájrendező és környezetvédelmi szakmérnököt.

Diplomaszerzés után 1967-1968. években a miskolci székhelyű Észak - magyarországi Vízügyi Igazgatóság dolgozójaként feladata a BAZ megyei ártéri és hullámtéri erdők telepítése és kezelése

volt. Ezt követően, 1968 és 1973 között, a BAZ megyei Közüti Igazgatóságnál munkája a megye fő - és mellékútjait kísérő fásítások, erdősávok létesítése, valamint a meglévők fenntartása képezte.

1973 és 1993 között a budapesti Autópálya Főmérnökségen, későbbi nevén Autópálya Igazgatóságon dolgozott, az épülő, majd üzembe helyezett autópályák menti növénytelepítések teljes folyamatát irányította a tervezéstől a fenntartásig.

1993 és 2010 között – nyugdíjazásáig – a Budapest Főpolgármesteri Hivatal Közlekedési Ügyosztályán tevékenykedett, fejlesztési mérnökként felelt a főváros fő- és tömegközlekedési útjai növénytelepítéseinek fenntartásáért, valamint az új- és régi építésű utak fásításáért.

Tevékenységeinek részeként a budapesti főutak menti lakótelepek zaj elleni védelme teljes folyamatának megszervezése, a szükséges pályázatok elkészítése, a kivitelezés műszaki ellenőrzése is feladata volt.

Magántervezőként (K2 tervezési jogosultsággal) az üzemelő és létesülő autópályák, közutak, határátkelők, üzemanyagtöltő állomások növénytelepítési terveit készítette, valamint a kivitelezések műszaki ellenőrzését végezte.

A Magyar Mérnöki Kamarának, az Építész Kamarának, valamint az Országos Erdészeti Egyesületnek is tagja.

Kádár Zoltán Pál (Kőtelek, 1943) okleveles erdőmérnök

Cím: 5000 Szolnok, Réz u. 2.

Oklevél száma: 54-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg, ezt követően 1973. évben a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Karán építési gazdasági mérnöki oklevelet szerzett.

Első munkahelye a Közép-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóság (Szolnok) volt, ahol 1974-ig szakaszmérnökként működött.

Ezt követően 18 éven keresztül a megyei tanács tulajdonában álló megyei tervező-beruházó vállalat, a Szolnokterv igazgatója. Ez után társtulajdonosa és egyik vezetője lett a szintén magasépítéssel és beruházás - szervezéssel foglalkozó Tervber Kft.-nek, annak 2008. évi megszűnéséig. Közben három évig ügyvezető igazgatója volt a Szolnok város tulajdonában álló Városfejlesztési Rt.-nek is.

1988. évtől építész és ingatlanforgalom szakágban kijelölt igazságügyi szakértőként működik — jelenleg is. A mérnökkamara névjegyzékében építéstechnológiai, illetve vízügyi építmények szakértői, magas- és mélyépítő műszaki ellenőri jogosultsággal szerepel.

Mint korábbi vízügyi dolgozó, Szolnok város belterületén a rendkívüli tisztai árvizekkel járó 1999; 2000; 2006 és 2010 években az árvízvédekezés irányítójaként is működött.

Bár – a szó szoros értelmében - erdőmérnökként soha nem dolgozott, de az Erdészeti Lapokban több tanulmánya jelent meg, ezen kívül az építés és a vízügy terén több cikk és egy könyvfejezet is született tollából.

Több mint negyven éve tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek és az Építéstudományi Egyesületnek, utóbbinak két cikluson keresztül az alelnöke is volt, munkáját az egyesület Alpár-Éremmel, illetve ÉTE-Díjjal ismerte el. A MTESZ országos Ellenőrző Bizottságának több cikluson keresztül volt tagja, a szervezet MTESZ-Díjával is rendelkezik. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mérnöki Kamara 2013. évben Aranygyűrűs Mérnök címet adományozott részére.

Karvay Éva Fondain Andorné (Ipolyság, 1932) okleveles erdőmérnök

Címe: Koós Eva 3170 Szécsény, Gábor Áron u. 4/B.

Oklevél száma: 133-1967.

kelte: 1967. december 11.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg. Diplomája megszerzése után mérlegképes könyvelői képesítést szerzett, és a Cserháti Erdőgazdaságnál Balassagyarmaton számviteli csoportvezetői állásban helyezkedett el. Az erdészeti számvittel jól kiegészült az erdészeti szakma kezdeti gyakorlása. 1971-ig fahasználati előadó-

ként, majd fagyártmánytermelési előadóként dolgozott.

1971-74 között az Egri Erdőrendezőség Balassagyarmati Erdőfelügyelőségénél erdőfelügyelő, fásítási felügyelő munkakörben tevékenykedett. Munkájáért 1972-ben a Bp. Erdészeti Főigazgatóság Erdészeti Főosztálya Dicsérő Oklevelet adományozott.

1974-től az Egri Dobó István Gimnázium és Szakközépiskola erdészeti tagozatánál mérnök-tanári állást vállalt. 1979-ben vezérigazgatói dicséretben részesült. A budapesti ERDŐTERV megbízásából a Nógrád-i erdőterületeken, erdőrészekben helyszíni felméréseket végzett a kézi adatrögzítés számítógépes felváltása céljából.

1980-tól méréseket végzett és megvalósulási térképeket készített olyan területekről, amelyek mezőgazdasági, nagyüzemi hasznosítása gazdaságtalan volt, ezért célcsoportos beruházásokból erdőtelepítést végeztek rajtuk. 1987-ben nyugállományba vonult.

Kató Sándor (Tiszadob, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 7624 Pécs, Szigeti u. 150. fsz. 5.

Oklevél száma: 39-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Egyetemi oklevele birtokában 1988. évben megszerezte az erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelét is, amelyet később a munkájában is sikerrel alkalmazott.

1967-1975 között a Nyírségi Állami Erdőgazdaság, illetve Felsőtiszai Erdőgazdaság Nyírbélteki Erdészeténél műszaki vezetőként dolgozott.

1975-1985 között az MN Veszprémi Erdőgazdaság Dudari Erdészeti műszaki vezetőjeként tevékenykedett.

1985-2004 között — nyugdíjazásáig — a Mecseki Erdészeti Zrt. központjában erdőművelési főmunkatársként dolgozott.

1961 óta az Országos Erdészeti Egyesület tagja, az Erdővédelmi Szakosztálynak 1998-tól a titkára.

Munkásságát:

- 1973 és 1881 években Vállalat Kiváló Dolgozója címmel,
- 1983-ban MN. Főosztályvezetői Dicsérettel,
- 1998-ban az Országos Erdészeti Egyesület Elismerő Oklevelével,
- 2004-ben az Országos Erdészeti Egyesület Kaán Károly Emlékéremével,
- 2013-ban „Életfa” Emlékplakettel ismerték el.

Kovács Ilona Bődi Ferencné (Szőny, 1938) okleveles erdőmérnök

Cím: 7500 Nagyatád, Somogyzobi u. 17.

Oklevél száma: 90-1967.

kelte: 1967. december 2.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az Erdészeti Technikumban 1957 júliusban tett képesítő vizsga után a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál kezdte meg szolgálatát. Gyakornoki évem után mag és csemetegazdálkodási előadó volt, valamint közreműködött Solymos Rezső erdőnevelési kísérletsorainak beállításában. Munkahelye a továbbtanulásra bíz-

tatta, 1960-ban felvételt nyert az Erdőmérnöki Főiskola erdőmérnöki szak levelező tagozatára. Az üzemi munka melletti rálátás a kutatásra készítette arra, hogy megpályázza az ERTI megalakuló Dél-dunántúli Kísérleti Állomására Nagyatádra meghirdetett erdész technikus állást.

1962 februártól Nagyatádon él, 1968 májusig az ERTI Termőhelyfeltárási Osztályához tartozva dolgozott Dr. Babos Imre és Dr. Járó Zoltán irányítása alatt.

A Kísérleti Állomás Kaposvárra költözött, így 1968-tól Nagyatád környékén hét Mezőgazdasági Termelőszövetkezet közösen foglalkoztatott erdőmérnöke lett. Itt találták meg az igazi „tőmellei” feladatok: gyenge termőképességű szántók, felhagyott legelők erdőtelepítési feladatai, fakitermelések tervezése, szervezése, csemetekert létesítése. Erdőtelepítési munkáiért 1970 és 1972 évben Eredményes fásítási munkájáért MÉM Dicsérő oklevélben részesült.

1975 november 1-től a MN Erdő- Vad és Mezőgazdasághoz került. Munkaügyi előadói beosztásban (Buják, Süttő, Uzsa, Lovasberény, Kaszó,) a normákkal, elszámolásokkal foglalkozott, valamint az Erdőgazdaság bértömeg, bérszínvonal vizsgálata volt feladata.

1978 őszén újra a Kaszói Erdészetről fahasználati előadóként folytatta munkáját.

1989 január 1-től önálló Erdőgazdaság lett Kaszó, ahol 1992. 12. 30-i Nyugállományba vonulásaig fahasználati osztályvezetőként dolgozott.

1958 óta az OEE tagja. Megalakította az OEE Kaszói Helyi Csoportját.

Az MN Erdőgazdaságoknál ledolgozott 17 év alatt két kiváló dolgozó, és 1986-ban a Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozat kitüntetésben részesült.

Az Erdővel, az erdei munkával való kapcsolata nyugállományban sem szakadt meg, mert 1993 óta jelenleg is igazságügyi szakértőként dolgozik „Erdőgazdálkodás” szakterületen.

Liptai Gábor József (Diósgyőr, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 3761 Szín, Szabadság u. 82.

Oklevél száma: 57-1957.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az egyetemre felvételi nélkül került be, mert megnyerte az országban először rendezett, az erdészeti technikumok tanulóinak indított gyakorlati tanulmányi versenyt, amit Pápán rendeztek. Szakmai pályafutása során — hűen az induláshoz — mindig az erdő, illetve a vadászat gyakorlati kérdései foglalkoztatták.

Pályafutása során Debrecenben mezőgazdasági növényvédelmi szakmérnöki, illetve Gödöllőn vadászati szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az erdőmérnöki oklevele megszerzése után — a kötelező erdőrendezési szolgálatát követően — a Keletbükki Állami Erdőgazdaság Miskolci Erdészeténél művelési műszaki vezetői, majd 1973-tól erdészetvezető munkakört töltött be.

1976-tól nyugdíjazásáig — azaz 2005. év végéig — a Színi Erdészetet vezette. A közel harminc év alatt a megszeretett Tornai karszt 14 ezer hektáros erdőterületén az üzemi vadászat irányítása is a feladatai közé tartozott.

A vadász-sportlövészetet 1966 óta folyamatosan folytatja, ez a munkájában is sokat segítette. Munkásságát három „Miniszeri Kiváló Dolgozó” címmel, „BAZ Megye vadászatáért” elismeréssel, és az „Életfa” bronz fokozatával ismerték el.

Erdészeti pályafutása kezdetétől tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, a rendezvényeken nyugdíjasként is részt vesz, és tartja a kapcsolatot korábbi munkatársaival.

Lóczy Pál (Tótkomlós, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 6724 Szeged, Sík Sándor u 1.

Oklevél száma: 32-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az egyetem elvégzése után az akkori előírásnak megfelelően fél-évre az Erdőrendezési Szolgálatnál végzett gyakorlatot.

1968-ban a Csongrád Megyei Állami Erdőgazdaság Ásotthalmi Erdészeténél lett műszaki vezető. Mellette a szakmunkás-képzésben volt óraadó tanár és gyakorlatvezető.

1978-tól a Délalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjába helyezték erdőművelési előadónak.

A szolgálati rendben haladva előbb csoportvezető, majd ágazatvezető, osztályvezető, végül főmérnök lett. Itt dolgozott 2001-ig, korengedményes nyugdíjazásáig.

1995-ben megkapta az Alföldi Erdőkért emlékérmét.

Medvecz Gábor (Budapest, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 6762 Sándorfalva, Mátyás utca 18.

Oklevél száma: 65-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1974-ben erdőmérnök-tanári képesítést szerzett a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetének Mérnök-tanári Szakán.

1967 és 1968 között a Déldunántúli Vízügyi Igazgatóságon tervezőként dolgozott.

1968-1970-ig az Erdészeti Szakiskola tanára volt Ásotthalmán.

1971 és 2007 között a szegedi "Kiss Ferenc" Erdészeti Szakközépiskola erdőmérnök-tanára volt.

Tankönyvpótló jegyzetet készített az erdőgazdasági szakmunkásképző iskolák részére Erdészeti géptan címen. 1998-ban társszerzőként vett részt az Erdőbecslés- és az Erdőrendezés- tankönyvek szerkesztésében. 1999-ben a középfokú agrárszakképzés részére elkészítette a Gazdálkodási ismeretek című tankönyvet.

Rendelkezik a Pedagógus szolgálati emlékéremmel és az Alföldi Erdőkért Egyesület Emlékérmével. Tanári munkája elismeréseként 1987-ben miniszteri dicséretet kapott.

Molnár Zoltán (Fonó, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 15.

Oklevél száma: 30-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

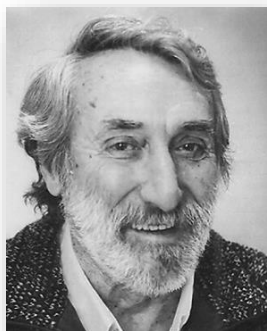
1967-1977 között a Budapesti Fűrészek 1. sz. budapesti fűrészüzemében üzemi mérnök munkakörben, majd üzemvezető-helyettesként dolgozott.

1978-1980-as években a már Budapesti Fűrész- és Hordóipari Vállalat központjában osztályvezetői beosztást kapott.

1980 és 1993 között az Erdei Termék Vállalat főmérnökeként, majd műszaki igazgatójaként működött.

1993-tól a családi vállalkozásként működő Fitopharma Kft. és Gyógyfű Kft. tevékenységét segíti.

Mindkét korábbi munkahelyén a munkáját „Kiváló Dolgozó” kitüntetéssel ismerték el.

Müller Imre József (Pécs, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Alsójankahegyi u. 35.

Oklevél száma: 70-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki diplomája birtokában 1974 júliusában a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán okleveles mérnök-tanári oklevelet szerzett.

1967-től 1971-ig az Egervári Faipari Ktsz műszaki vezetője volt.

1971-1978.-ig a zalaegerszegi Deák Ferenc Szakközépiskola igaz-

gatóhelyettese, majd 1989-ig óraadó szaktanára.

1978-tól a faipari szakképzés országos szakfelügyelője, majd az Ipari Minisztérium Középiskolai Szaktanácsadó szervezeténél vezető szaktanácsadó.

1990 és 1994 között Zalaegerszeg Megyei Jogú Város alpolgármestere.

1994 és 2005 között a Zala Megyei Közgyűlés Hivatalában vezető főtanácsosként területfejlesztéssel és környezetvédelemmel foglalkozott.

1979-től kijelölt igazságügyi szakértő faipari szakterületen. Műemléki faanyagvédelmi szakértőként több száz műemléképület faszerkezetét szakvéleményezte. Ezek között a fontosabbak:

- Pécs Múzeum utca épületei,
- Sopron Tűztorony faszerkezetei,
- Alsólendva (Szlovénia) Bánffy vár.

Szakmai munkásságát 7 szakkönyv- illetve könyvrészlet írása, 6 szakkönyv, egyetemi jegyzet lektorálása és szerkesztése, valamint 21 szakcikk jelzi.

Munkásságát többek között Zalaegerszeg város Címere díjjal, Kaesz Gyula emlékéremmel és a Könnyűipar Kiváló Dolgozója címmel ismerték el.

Nyúl Bertalan (Kecskemét, 1943) okleveles erdőmérnök

Cím: 6500 Baja, Batthyány Lajos utca 28/A

Oklevél száma: 68-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg. A Kiskunsági Állami Erdőgazdaság /Kecskemét/ ösztöndíjasaként erdőrendezési feladatokat látott el, majd műszaki vezetőnek nevezték ki.

1968 és 2003 között a bajai székhelyű Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság, valamint a jogutód műszaki vezetője, előadója,

erdészetvezetője, osztályvezetője, főmérnöke, tanácsosa, szaktanácsadója volt. A szakterületet átfogó gyakorlatával a gemenci táj természeti értékeinek, a táj erdeinek és vadállományának fenntartását szolgálta.

1998-2001: az Országos Erdészeti Tanács /Budapest/ tagja.

1998-2002: a Baranya megyei /Pécs/,

2000-2004: a Bács – Kiskun megyei /Kecskemét/ Területi Vadgazdálkodási Tanács tagja.

Igazságügyi szakértőként is működött.

Az OEE Vadgazdálkodási Szakosztályának tagja.

Több szakmai kiadvány szerzője, illetve társszerzője.

Munkásságát az „Emberi környezetért” Emlékéremmel is elismerték.

Dr. Pákozdi Ernő (Budapest, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Galgóczy u.26/b.

Oklevél száma: 28-1967.

kelte: 1967. június

20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele mellé 1975. június 14-én a Budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán jogi doktorrá avatták.

Ezek mellé még az alábbi képesítéseket szerezte:

- Ingatlanrendező és földmérési minősítő,

- Erdészeti szakértői, szaktanácsadói továbbképző,
- erdőérték - és kárértékszámítás,
- Idegenvezető tanfolyam.

Munkahelyek:

- 1967-1971: Miskolci Állami Erdőrendezőiség, üzemtervező munkakörben.
- 1971-1976: Budapesti Állami Erdőrendezőiség és jogutódai, üzemtervező,
- 1976: Fatelítő Vállalat, üzletkötő fél évig
- 1977-2005: erdőtervezési osztályvezető, illetve két évig Igazgatási osztályvezető.

2005. óta nyugdíjas.

Posgay Attila (Kecskemét, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Chalnoky u 1/G.

Oklevél száma: 35-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Egyetemi tanulmányai előtt is dolgozott, előfelvételis volt. 1967-1969-ig a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál dolgozott a Kerek-egyházi Erdészet, erdőművelési műszaki vezetőjeként, nagyszabású erdőtelepítési program résztvevőjeként. Évente több mint 100 ha fenyő első kivített jelentett a munkája, a Kerek-egyháza,

Kunbaracs, Kunadacs borókás homokbuckáin. Akkor kísérletezték ki a telepítések gépi sorköz ápolását a TL-30 típusú láncfalpas bolgár traktorokkal.

1970 és 1980 között a HM Veszprémi Erdőgazdaság Herendi Erdészeténél dolgozott, először mint szállítási és gépesítési műszaki vezető, majd mint szállítási és gépesítési és fahasználati műszaki vezető, valamint erdészeti vezető helyettes. Először az erdészeti szállítási ágazatát tette rendbe, később a fahasználatra is sor került. Célja az volt, hogy ezeket a területeket összhangba hozza az erdőműveléssel. Ez az akkori — eredménycentrikus — vállalatvezetési gyakorlat miatt nagyon sok konfliktussal járt, de a jó munkája elismeréseképp a Haza Szolgálatáért Érdemérem Ezüst Fokozatával ismerték el eredményeit.

1980 és 1992 között a Balatonfüred-Csopak Tája MGTSZ erdészeti ágazat, egyben erdészeti társaságvezetőjeként dolgozott. A Balatonfelvidék kilenc termelőszövetkezete erdei tevékenységének volt a szakmai irányítója. A terület Balatonfőkajártól Révfülöpig tartott. Súlypon-
tos szakmai feladatnak minősült az, hogy a TSZ-ek vezetői fogadják el a balatonfelvidéki cse-
reszek természetes felújítását, miközben a vezetők a tarvágásos felújításoktól várták a gyors árbevételt.

Ebben az időszakban évente 20-50 ha sarjeredetű cseres természetes felújítását kezdték meg a térségben, mely állományok helyén ma már tisztítás, illetve törzskiválasztó korú, mageredetű állományok vannak.

Erre az időszakra tehető a Balatonfelvidéki Fásítási Program, amely néhány év után pénzhiány miatt teljesen leállt. Ennek eredményeként azért Mencshely – Barnag – Vöröstó - Dörgicse térségében a BEFAG kivitelezésében több mint 100 ha erdőtelepítésnek a koordinálását végezte. Ma már ezek az állományok törzskiválasztó gyérítés korú fenyvesek.

A szövetkezetek felbomlása után, 1992-ben megalapította a Cserfaág Kft.-t, melynek a mai napig többségi tulajdonosa és ügyvezetője.

A Kft.-ben tevékenyen részt vett a magánerdő-gazdálkodás beindításában. Több mint húsz erdőbirtokosság megalakításánál bábáskodott, számtalan magánerdő-gazdálkodó bejelentkezését szorgalmazta. Mivel a működési területe nagymértékben változatlan maradt, tovább folytatta az erdőművelésben megkezdett munkáját a természetszerű erdőgazdálkodás terén. 2009-ben több mint 260 ha-on sikerült beindítani a szálalásos erdőgazdálkodást, melynek támogatási rendeletének megalkotásában is tevékeny részt vállalt, mint a MEGOSZ képviselője. 2010 márciusában a Pro Silva Hungariae díjban részesült.

2012-ben — végleges nyugdíjazása miatt — az általa alapított Kft.-t eladta, de az a mai napig tovább működik a magánerdő szolgálatában.

2003-tól öt éven át a MEGOSZ Közép-Dunántúli Régiójának választott vezetője volt.

Rácz Sándor (Szombathely 1943) okleveles erdőmérnök

8900 Zalaegerszeg, Madách Imre u. 18. VIII/51.

Oklevél száma: 42-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg. A gyakorlati életben az építőipari kivitelezés útépítési ágazatában helyezkedett el, és dolgozott az egész szakmai pályafutása során.

Ennek során:

Győri Közúti Építő Vállalat, 1967. – 1981.:

- 1967 és 1970 között művezető Pápa, Szombathely, Veszprém székhelyű építésvezetőségeken,
- 1970 és 1981 között építésvezető Szombathelyen.

Zalaegerszegi Közúti Építő Vállalat, 1981-1990:

- főépítésvezető Zalaegerszeg székhellyel a teljes időszakban.

Az állami útépítő vállalatok privatizációja után — aminek során azok jellemzően külföldi nagyvállalatok tulajdonába kerültek — változatlan beosztásban és székhellyel dolgozott tovább 1990 és 2007 között STRABAG Hungária Építő Rt. és későbbi jogutódja, a STRABAG Építő Kft,

- 1990-1995: főépítésvezető Zalaegerszeg székhellyel,
- 1996-2007: oktatási vezető Budapesten.

Sándor Erzsébet (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 1038 Budapest, Gyöngyvirág u. 42.

Oklevél száma: 64-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelének kézhezvétele után 1967-72 között az Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdészeti Szállítástani Tanszékén tanársegédként dolgozott. A fertőszéplaki víztorony építésénél az OVIBER műszaki ellenőre volt.

1972-73 között az Építésügyi Minőségvizsgáló Intézet (Budapest) Mélyépítési Osztályán vizsgáló mérnök.

1973-74 között az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodája alkalmazásában műszaki ügyintézőként, majd 1975-78 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium főelőadója-ként környezet-és természetvédelmi koordinációs feladatokat látott el. Ekkor szerzett 1974-76 között környezetvédelmi (mezőgazdasági) szakmérnöki oklevelet a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen.

1979-83 között a MÉM Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodája, majd ennek jogutódjaként a MÉM Erdőrendezési Szolgálat főelőadója.

1983-ban a MÉM Kutatás és Oktatás Ellátási Központ főelőadója.

1983-1990 között a Központi Statisztikai Hivatal Környezetstatisztikai Osztályán főelőadó.

1990-1993 között az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet Szaporítóanyag felügyeleti Osztályán erdőmérnöki beosztást töltött be.

1993-2005 között, nyugdíjazásáig a MÉM Erdészeti Hivatal, illetve az FVM Erdészeti Főosztály Erdészetpolitikai Osztályán főelőadó, majd szak-főtanácsos, 2001-től vezető szak-főtanácsos.

2002-től a minisztérium Beruházási Szakbizottság tagja.

Több szakmai cikket és tanulmányt készített angol nyelven az ENSZ szakosított szervezete, a FAO/ECE/ILO különböző rendezvényeire.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdők a közjóért szakosztály titkára 2008-2014 között.

Az OEE Választmány Budapest FVM Helyi Csoport küldött 2010-2014 között.

Munkásságát a Magyar Köztársaság Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztere által adományozott Miniszteri Elismerő Oklevél kitüntetéssel ismerték el 2001-ben.

Sódar Pál (Gádoros, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Rákóczi u. 16. I/3.

Oklevél száma: 61-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1983-1985 között oklevelet szerzett a MÉM vezető-utánpótlásképző kurzusán, 1996. évben közgazdasági szakokleveles mérnöki diplomát kapott a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán, majd 1997-ben mérlegképes könyvelői képe-sítést is szerzett.

Már hallgatóként elkötelezte magát a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál, mivel 1965-ben társadalmi tanulmányi ösztöndíj-szerződést kötött a céggel. Az alföldi erdőkhöz és az erdőgazdasághoz mindvégig hű maradt, mert 2006-ig, — nyugdíjba vonulásáig — a különböző nevű, de mindig a „kecskeméti” Erdőgazdaságnál dolgozott, más-más beosztásokban.

Pályafutását a Császártöltési Erdészethoz kezdte, mint műszaki vezető. Két év után áthelyezéssel került a Dunavecsei Erdészethoz erdőművelési műszaki vezetői beosztásba. Ez a terület átszervezéssel a Kerekegyházi Erdészethoz került, de nagyfokú önállósággal bíró ún. Duna-ártéri Körzetet alakítottak ki az adott dunamenti kerületekből, melynek vezetője lett, erdőszetvezető helyettes kinevezéssel. Feladata volt a hagyományos ágazatok működtetése, csemetekert, erdőfelújítás, fakitermelés és faanyag forgalmazás! Munkája elismeréseként — 1985-ben a Vállalati Tanács kialakította a Duna-Tisza közti Erdészethoz, (Nyárlőrinc székhellyel) melynek vezetésére kérték fel.

1989 novemberében a Vállalati Tanács megválasztotta a Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatójának. Ezt a feladatot — mint vezérigazgató — nyugdíjazásáig, 2006. február 28-ig látta el. Vezetése alatt az Erdőgazdaság teljesen átalakult. Országosan elsőként, általánossá vált a vállalkozói tevékenység az erdőművelésben és fakitermelésben, a faanyag-forgalmazásban. Kiemelt ágazattá vált a csemetetermesztés és a fafeldolgozás. Korszerű vállalatirányítási forma került kialakításra. Vezetése alatt indult el a Kecskeméti Arborétum létrehozása és a Vackor Vár Erdei iskola megépítése és működése. Mindig odafigyelt, és ösztönözte a dolgozók továbbképzését, a második diploma megszerzését is. Nagy gondot fordított az Egyetemen, az Erdészeti Tudományos Intézettel és a társ-erdőgazdaságokkal történő együttműködésre, ezért vállalta el az Alföldi Erdőkért Egyesület elnöki pozícióját, amit tíz éven keresztül, 2006 és 2016 közötti időben működtetett.

1967 óta az OEE tagja.

Munkája elismeréseként:

- Kaán Károly Emlékérem díj, 2014 (OEE),
- Vadas Jenő Emlékérem, 1998 (ERTI),
- Pro Universitate Soproniensi a faipar fejlesztéséért 2004. (NYME),
- Pro Silva Hungariae a magyar erdőkért (2004),
- Bugac Községért: a Bugaci Erdészethoz fejlesztéséért, a faipar és a munkavállalók megtartásáért (2004),
- ÉLETMŰ Díj, 2005 (APV Rt),
- Pro Silvicultura, Natura et Venetoria, Kari Díztör 2006 (NYME),
- Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje 2006,
- ÉLETFA Emlékplakett bronz fokozat 2014 (FM),
- Alföldi Erdőkért Emlékérem 2016, (Alföldi Erdőkért Egyesület) kitüntetést kapott.

Szabados János (Kolossvár, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 2000 Szentendre, Kovács L. u. 41.

Oklevél száma: 60-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele után — 1981-ben — a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán szervező szakmérnöki oklevelet szerzett.

1967 és 1969 között a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat beosztott mérnökékként dolgozott.

1969-1971 között a Dunántúli Vízügyi Építő Vállalat Soproni Építésvezetőségén volt művezető.

1971-1973 között a Mélyépítési Tervező Vállalatnál tervezői művezető.

1974-1984 évek között az Erőmű és Hálózattervező Vállalatnál (ERŐTERV) dolgozott tervező mérnökként, majd szakosztályvezetőként. 1976-ig Tiszaújvárosban az épülő Tiszai Erőmű helyszínén, 1976-1978 között pedig Németországban egy, az Emirátusokba tervezett tengervíz-sóta lanító projekt tervezésében vett részt.

1978 és 1981 között a Paksi Atomerőmű geodéziai és beruházás-szervezési munkáit irányította az ERŐTERV keretében. Ebben az időben a BME Geodéziai Intézetével kooperálva egy automatizált fotogrammetriai és grafikus mérnöki tervező rendszer létesítésében vett részt.

1984-1991 között Visegrádon a Pilisi Parkerdőgazdaság Fejlesztési és Beruházási Osztályát vezette.

1991 és 1992 között a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatalában az Erdészetpolitikai Osztály vezetője volt.

1992 és 1995 között az Állami Vagyonkezelő Rt. Erdészeti portfólió igazgatójaként az erdőgazdaságok részvénytársasággá alakítását irányította.

1994-1995 években a Nyírségi Erdészeti és Faipari Rt. igazgatóságának, majd a Somogyi Erdészeti és Faipari Rt. felügyelő bizottságának, illetve 1998 és 2002 között a SEFAG Rt. igazgatóságának tagja.

1996 és 2002 között az Energiagazdálkodási Rt.-nél létesítményi főmérnök, a német-magyar közös vállalkozásban megvalósult visontai füstgáz-kéntelenítő projekt magyar vezetője. Ezt követően 2010-ig, nyugdíjba meneteléig, a Transelektro Energetikai Zrt., illetve Transelektro Fővállalkozási és Kereskedelmi Kft környezetvédelmi projektjeinek (a Pécsi Hőerőmű fatüzelesre állítása, Bataapáti radioaktív hulladék lerakása) vezetője.

Szamosi Ferenc (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 1145 Budapest, Bosnyák utca 1/A.

Oklevél száma: 83-1967

kelte: 1967. június 22.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

A végzést követő, fél éves erdőrendezési szolgálat letöltése után a Gödöllői Állami Erdőgazdaság Gödöllői Erdészeténél volt fahasználati műszaki vezető.

Az erdőgazdaságok átszervezésének következtében 1970-től kezdődően 1972-ig a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Budapesti Erdészeténél látta el a parkerdei fejlesztések feladatkörét.

A társadalmi ösztöndíj öt éves kötelezésének lejártá után az Ócsai Vörös Október MGTSZ erdészeti ágazatát vezette 1990-ig. Időközben 1987-től 1990-ig az Ungarholz Kft. osztrák-magyar vegyes vállalat ügyvezető igazgatói tisztségét is betöltötte.

A kárpótlási törvények következtében megszűnő mezőgazdasági szövetkezet után a nemzetközi faterkedelembe helyezkedett el, ahol a Biotraid, majd a Matra-Holding külföldi székhellyel működő részvénytársaságoknál dolgozott 1996-ig.

1996-tól kezdődően a 2006 végén bekövetkezett nyugdíjazásáig különböző államigazgatási feladatokat látott el, előbb a Kincstári Vagyonigazgatóságnál, később a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél, mint az erdészeti és vadászati ügyekkel foglalkozó főtanácsos.

Szegedi András (Farmos, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1082 Budapest VIII. Nap u. 37. V. em. 14.

Oklevél száma: 38-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után az alábbi végzettségeket is megszerezte:

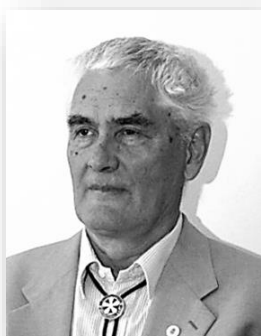
- 1978: erdészeti növényvédő szakmérnök,
- 1981: gazdaságelemző (számvitel-pénzügy szakmérnök),
- 1981: mérlegképes könyvelő,
- 1989: adótanácsadó,
- 1991: okleveles könyvvizsgáló,
- 1999: közigazgatási vizsga.

1966 óta felsőfokú lengyel nyelvvizsgával is rendelkezik.

Pályája kezdetén faipari üzemben főművezető, üzemvezető, majd mezőgazdasági útépítő mérnökként dolgozott. Az állami gazdaságok központjában területi ágazatvezető, majd ugyanott pénzügyi-számviteli-vállalatgazdasági területeken osztály- és főosztályvezetőként szolgált. Ezt követően gazdaságpolitikai területen — Szolnok megye gazdaságára kiterjedően — politikai munkatársként makrogazdasági elemző munkát végzett, majd a Szolnok Megyei Tejipari Vállalat igazgatójának nevezték ki. Később a Pénzügyminisztérium SALDO Vállalatánál gazdasági tanácsadóként állt munkaviszonyban.

A fentiek során szerzett tapasztalatai birtokában önállósította magát, és egyéni vállalkozóként vállalkozási, adózási, számviteli, pénzügyi, befektetési körben gazdasági tanácsadóként, valamint választott könyvvizsgálóként működött. Utóbbi feladatkörében huzamosabb ideig a Pilisi Parkerdő Zrt., az Ipolyerdő Zrt., a Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Zrt. és a Mecseki Ércbányászati Vállalat ellenőrzése is a munkássága része volt.

1998-tól 2004. évig — saját kérelmére bekövetkezett nyugdíjazásáig — az FM Erdészeti Hivatalánál kormányzati köztisztviselőként dolgozott.

Dr. Szélesy Miklós (Örkény, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 9341 Kisfalud, Aradi u. 12.

Oklevél száma: 81-1967.

kelte: 1967. június 22.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után 1979. évben — másoddiplomaként — a SZÁMOK számítógépes rendszerszervezői oklevelét szerezte meg. 1983. évben — már mint egyetemi oktató — megvédte a korábban megírt doktori értekezését. A harmadik diplomának számító filozófiai szakosítót nem sokkal az egyetemre kerülése után fejezte be.

Erdőmérnöki munkáját a végzés után majd 15 éven keresztül erdőtervezőként folytatta, közben 2 évig vadászati üzemtervezői munkakört töltött be. Állomáshelyei Veszprém és Zalaegerszeg voltak.

1983-ban került az egyetemre, ahol 20 évig volt az egyetem alkalmazottja. Az Erdőrendezéstani Tanszék kutatócsoportjában, mint kutató működött, majd 5 év után nevezték ki a tanszék egyetemi adjunktusává. Ezt az állást töltötte be egészen a nyugdíjazásáig, 2003-ig.

Kutatóként részt vett a tanszék munkájában, több témában. Oktatói munkája során először a dendrometriai és erdőrendezéstani gyakorlatokat vezette, később az erdőrendezéstani elméleti előadásai is bevonták. Király László tanszékvezető professzor közreműködésével alakította át a korábbi erdőrendezéstani gyakorlatok anyagát, kidolgozta a zárthelyi dolgozatok számpéldáit, és összeállította mindkét fél év erdőrendezéstani példatárát.

A levelező vadgazdamérnökök Erdőrendezéstani című tantárgyának önálló oktatója lett. Három éven keresztül részt vett az egyetem távoktatásában, az erdélyi vadgazda mérnökképzésben. Az Erdőrendezéstani szigorlati tantárgy vizsgáztatója volt.

Erdőrendezéstani című egyetemi jegyzetét 2002-ben írta meg a vadgazdáknak. Tankönyvének — A Magyar Erdőmérnöktan — írása befejezés előtt áll. Szaklapokban 8 cikke jelent meg. Három előadást tartott, a magyar erdőrendezésről Freiburgban, egy „vizes konferencián” a gátvédő erdőkről Budapesten, és egyik klímakonferencián az erdészeti klímáról Sopronban. Az 1971-ben rendezett Budapesti Vadászati Világkiállítás Trófea – bíráló bizottsága egyik szekciójának munkájában is feladatot kapott.

Két évig az egyetem Államvizsga Bizottság rendes tagként szerepelt. Közel tíz éven keresztül részt vett az Erdőmérnöki Kari Tanács munkájában a szakszervezet tagjaként.

50 éve tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, az Erdőrendezési Szakosztálynak, az Erdészettörténeti Szakosztálynak és újabban pedig a Szeniorok társaságába is beválasztották.

Szőőr Levente (Balmazújváros, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 2200 Monor, Dózsa Gy. u. 34.

Oklevél száma: 56-1967.

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1967 nyarától a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság, majd 1970 januárjától a jogutód Felsőtiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság felhasználati előadója volt.

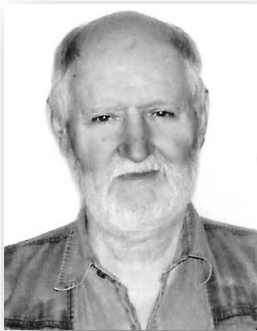
1970 nyarán a gazdaság Nyírbélteki Erdészete vezetőjének nevezték ki, ebben a beosztásban 1975 nyaráig dolgozott.

1975. évben áthelyezéssel átkerült a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz, a Mendei Erdészet vezetőjévé nevezték ki. Rövid idő után a Mendei és a Csévharaszi Erdészetek összevonásával megalakult a Monori Erdészeti Igazgatóság, ahonnan harminc év után, 1975-ben ment nyugdíjba.

Az összesen harmincöt évnyi erdészetvezetői tapasztalat során szerzett tudás mellett — mivel igen intenzív érdeklődő típus volt (sok esetben a bántalmazás határáig) — a homoki erdészkeedésben szerteágazó gyakorlati ismereteket is szerzett. Az így összegyűlt tudását szenvedélyesen adta tovább fiatal kollégáinak (már akit utolért).

Kitüntetései és elismerései:

- Kiváló Dolgozó 4 alkalommal,
- Kiváló Munkáért,
- Munka Érdemrend Bronz Fokozata,
- az Országos Erdészeti Egyesület Kaán Károly Emlékérme,
- A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje.

Takács Lajos Szabolcs (Dömsöd, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 1225 Budapest, Gyümölcs u. 10.

Oklevél száma: 80-1967.

kelte: 1967. június 24.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a Budapesti Erdőrendezőségnél kezdett dolgozni. Erdőrendezőként dolgozott a pécsi intézetnél is, majd rövid ideig tanított az Ásotthalmi Erdészeti Szakiskolában.

1972-től dolgozott, a Budapest XVII. kerületi Tanács Műszaki Osztályán a Kertészeti Egyetem Tangazdaságában, a Fővárosi Temetkezési Vállalatnál is.

1977 után a Monori Állami Gazdaság erdészeti ágazatvezetője, később a Magyar Néphadsereg Budapesti Erdőgazdaságának munkaügyi előadója, illetve az ÁFORTERV cég mélyépítő tervezője volt.

1982-ben a Fővárosi Csatornázási Művek térképészeti csoportját vezette, ennek során részt vett az EOTR közmű- és nyilvántartási térkép rendszerének kialakításában, főleg Budapest VII. és XVII. kerületében. Ebben az időben egy TSZ melléküzemágát is vezette.

1987 és 1992 között a Kartográfiai Vállalat budapesti részlegénél közműtérképező, majd a Betonútépítő Vállalat geodétájaként az M5 autópálya megvalósításán dolgozott, később ott építésvezetőként alkalmazták.

1992 és 1997 között Budapest VII. kerületi Önkormányzat Műszaki Osztályán közmű- és mélyépítési előadó, 1993. évtől főtanácsos. Majd Budapest XX. kerület kebelében a délpesti kerületek Mezőgazdasági Osztályán előadóként dolgozott.

1997 után a Betonútépítő Vállalatnál építésvezetőként az M3 autópálya munkálataiban vett részt, majd több kivitelező cégnél dolgozott építésvezetőként. Utolsó munkáltatója a REPÉT Kft. volt, itt a nagytétényi ólomszennyezés megszüntetésének előmunkálataiban vett részt. 2002-ben innen ment nyugdíjba.

Változatos pályafutása során az erdészeti jellegű szolgálati ideje kb. 8 évet tett ki, önkormányzatoknál 6 évet dolgozott, a többi 21 év alatt különféle, építőiparral és geodéziával foglalkozó cégek adtak feladatot számára.

Temesvári Erik János (Sopron, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Kiskőrösi u. 67/3.

Oklevél száma: 62-1967.

kelte: 1967. június 20.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Első munkahelye a Balatonfelvidéki Erdőgazdaság Veszprémi Erdészete volt. Itt részt vett a márkói kopárfásítás programjában.

Veszprémből a HM Veszprémi Erdőgazdaság Herendi Erdészetéhez került, ahol hat éven keresztül erdőművelési műszaki vezetőként, majd két évig faüzemvezetőként dolgozott. Részt vett az új Primultini rönkhasító szalagfűrész technológia bevezetésében.

1975-ben a Kertai Jóbarátság MGTSZ-nél erdészeti ágazatvezető munkája eredményeként jól prosperáló ágazat jött létre.

1976-ban "átcsábították" a Devecseri Állami Gazdasághoz erdészeti ágazatvezetői beosztásba. A Devecseri ÁG 1400 hektár nemesnyárást kezelt akkoriban, így módja volt az ilyen állományok kezelését kitapasztalni és a gondokra — nyárfarák, talajvízszint csökkenés — megoldást

keresni. Igen jó kapcsolatokat alakított ki a sárvári Erdészeti Tudományos Intézettel, az ottani kollégákkal sok kísérleti területet jelöltek ki közösen, és részt vett a kísérleti eredmények kiértékelésében is. A közös munka része volt a nyárasok hálózati, fajta, ápolási és fakitermelési kérdéseinek elemzése is.

A fahasználati munka során, Magyarországon elsőként dolgozta ki nemesnyárra a Devecseri ÁG által megvásárolt Timberjack harvesteres technológiát, azt teljes gépsorral fejlesztve — markolós közelítőgép, Morbark kérgezógép — sikeresen alkalmazta, több bemutató szervezésével ismertette a szakmai közönséggel. Dr. Halupa Lajos kollégával együtt dolgozták ki az un. válogatásos nyár-gyérítési technológiát. Az eredmények kiértékelése megjelent a Tudományos Közleményekben.

1982-ben a Veszprém megyei TSZ-ÁG erdészeti társulás vezetője lett. A Devecseri ÁG gesztorságával 23 termelőszövetkezet és 6 állami gazdaság erdészeti feladatait koordinálta, az eszközök minél jobb kihasználása érdekében közös gépparkot alakított ki.

1991-ben az ÁG privatizációja miatt munkaköre megszűnt, új munkahelye a Pápai Állami Gazdaság, illetve jogutódja, az AGROPRODUKT Zrt. lett, ahol erdészeti ágazatvezetőként tevékenykedett. Itt elsősorban az 1960-as években telepített — un. első generációs cellulóz-nyárasok — felújításával foglalkozott, a tuskófúrásos-mélyforgatásos technológiát alkalmazva. A bauxitbányászat talajvízszintcsökkentő hatásai miatt a nyárasokat keménylombos fafajokra kellett cserélni. A földracionalizálási program keretein belül a gyenge adottságú területeken többszáz hektár erdőtelepítést tervezett és kivitelezett.

1998-ban elsőként az országban erdészeti közmunkaprogramban, annak szervezésében és alkalmazásában vett részt, 140 fő közmunkással, a Magyar TV filmet is készített erről.

Ugyanebben az évben lett vállalkozó, a magánerdő tulajdonosok részére erdészeti integrátorként nyújtott szolgáltatást. Kiváló erdésztechnikus kollégája segítségével összesen 2000 hektár erdőt kezelt ez alatt. Ezt a munkát a 2003. évben bekövetkezett nyugdíjaztatása után is folytatta, egészen 2016-ig. A MEGOSZ alapító tagjaként társadalmi munkában a www.megosz.org honlapot szerkesztette 2015-ig.

A magánerdő gazdálkodásban végzett munkássága elismeréseként 2004-ben Rimmler Pál emlékérem kitüntetést kapott. Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Valkó Melinda Molnárné (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 1015 Budapest, Donáti u. 7/c.

Oklevél száma: 84-1967.

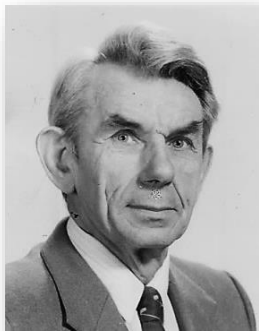
kelte: 1967. június 22.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1967 és 1970 között a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál (BGTV) irodai munkában felsőgeodéziai számításokat végzett.

1970 és 1982 között a Vízügyi Építő Vállalatnál előkészítő mérnöki beosztásban dolgozott, ennek során részt vett a Kiskörei Vízlépcső földmunkáinak és mederburkoló munkáinak előkészítésében. 1973-tól a kapcsolódó művek – Jászsági, Nagykunsági Főcsatorna, szivattyúházak munkáinak mérnöki folyamataiban vett részt. Később a Velencei Tó környékének csatornázási munkáiban működött közre.

1982-től a végleges — egészségügyi okból történt — nyugdíjazásáig (1991-1993) az ERDÉRT Vállalat Beruházási, majd Műszaki Osztályán az építési munkák végrehajtásában vett részt.

Varju László (Gérce, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Bem J. u.11.

Oklevél száma: 125

kelte: 1967. június 23.

Oklevél kiállítója: Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar

Rubin okleveles erdész-technikus Oklevél kelte: 2015.08.30.

Eredeti Oklevélszáma:314/1945.10.04.

Oklevél kiállítója: Erdészeti, Faipari Szakképző Iskola Sopron

1941 március 11-én a Bajor Királyi Hercegség, Sárvár Káldi Erdőgondnokságán kezdte el a munkáját. Külső gyakorlat gyérítések jelölése, véghasználatoknál újulát védelme, lombtakarmány gyűjtése és felügyelete, egyéb fizikai munkák tartoztak a feladatkörébe.

Egy év után irodai segédmunkatársként adminisztratív feladatokat, köbözés, nyilvántartások vezetését stb. látta el. 1943-tól az Erdészeti Szakiskola Esztergom tanulója. 1945-től beosztott erdész a Szovjetunió vagyonát Kezelő Hivatalnál Sárváron. Az állami átvétel után a MÁLLERD Káldi Erdőgondnokságánál irodai beosztott, majd kinevezett számvevő könyvelő. 1952-től a nem állami erdők termelési előadója **ES-Szombathely** és megbízott csoportvezető. (2 hónap katonai szolgálat)

A C-lapok statisztikai feldolgozása után (újítás) választéktervezési programot dolgozott ki, amely a tervezés alapokmánya lett. Dr. Márkus László erdőmérnök (ERTI) Választékolási Modellnek nevezte el, amit részben az Erdészeti Lapokban publikált. A Sárvári csemetekertnél (80ha-120 fő dolgozóval) sosem készült el a bérszámfejtéssel az előírt hó 12. napjára. Irányításával a főkönyvelő jóváhagyásával naprakész nyilvántartás vezetéssel a hó 6. napjára mindig elkészültek a bérszámfejtéssel.

1953-tól erdészvezető Szelesten 3 főerdészt és 16 erdészt irányított. 1964-től erdőgazdasági felügyelő a Szombathelyi Erdőgazdaságnál. Közben, munka mellett, 1967-ben megszerezte erdőmérnöki diplomáját. 1968-tól fahasználati osztályvezető lett, majd a Vas megyei Faipar csatlakozása után (1000 fő) teljesen átvette a kereskedelmi tevékenységet. 1975-ben az Erdőgazdaság egyesül a Szombathelyi Forgácslap Gyárral (FALCO). Az új szervezetben főmérnöki beosztást kap. Az erdő- és fafeldolgozás, bútorgyártás kereskedelmi ellátása volt a feladatköre. 1985. március 31-én nyugállományba vonult.

Erdészvezetőként a szelestei parkban a kastélyban lakott. 40 oldalas munkában dolgozta fel a park faállományának adatait: kor, mellmagassági átmérő, magasság, koronaszervezet szerint, amely munkálatokat saját maga végezte. A fafajok megnevezésében Dr. Retkes József kertészmérnök volt segítségére. (Az arborétum az ország negyedik legszebb kertje: 70 féle fenyő — ebből 55 egzóta — 230 lombfa és cserje alkotja az állományt) A dolgot a Megyei Könyvtár digitális úton átvette és könyvtárjegyzékébe bejegyezte.

Öt alkalommal kapott kiváló dolgozó kitüntetést.

30 éve tartó nyugdíjas éve alatt karácsonyfa termeléssel, szőlő- és gyümölcsstermeléssel foglalkozott, saját tulajdonú kárpótlási földjein nemes nyárfát telepített.

Vörös Klára Judit Börzsönyi Péterné (Kecskemét, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Hadik András utca 13/b.

Oklevél száma: 69-1967

kelte: 1967. június 21.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevele mellé, 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki szakán kitüntetéses közlekedési gazdasági mérnök oklevelet szerzett.

1967-1970 között Budapest Ládaipari Vállalat műszaki osztályán dolgozott, mint tervezőmérnök.

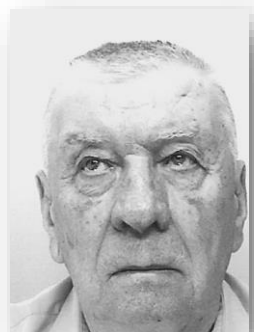
1970 és 2006 között (nyugdíjazásáig) az Út-Vasúttervező Részvénytársaságnál tervezői, majd irányító tervezői beosztásban működött.

1970 és 1990 között a magyarországi autópályák, első- és másodrendű utak, valamint 1982-ben Algériában Alger-Orán közötti autópálya tervezésében vett részt.

1990-2006-ig — amikor a Részvénytársaságnál megalakult a Környezetvédelmi Osztály — Magyarország valamennyi autópályájának a környezetvédelmi hatástanulmányainak, engedélyezési- és kivitelezési terveinek elkészítésében tevékenykedett.

Az első magyar autópálya megvalósulásában kifejtett munkásságát a Budapesti Műszaki Egyetemen átadott emlékéremmel ismerték el.

Kiváló dolgozói címben több alkalommal részesült.

Dr. Wittmann Gyula (Pozsonypüspöki, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 1142 Budapest, Szőnyi út 17.

Oklevél száma: 121-1967

kelte: 1967. június 23.

Oklevél kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Az egyetem befejezését követően a volt Magasbakonyi Állami Erdőgazdaság központjában (Pápa) dolgozott, mint tervelőadó. Még ebben az évben átkerült a Faipari Kutató Intézetbe (Budapest), ahol tudományos segédmunkatárs, munkatárs, főmunkatárs, tanácsadó, osztályvezető, ill. főosztályvezető-helyettes

munkaköröket töltötte be.

1990-ben az AGROKOMPLEX Ipari Rt. fejlesztési főmérnöke lett.

1992-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karára került, mint egyetemi docens, majd 1998-ban egyetemi tanári kinevezést kapott. Egyetemi tanárként egy cikluson keresztül a Kar általános és oktatási dékán helyettese volt.

Kutatóként a mechanikai fafeldolgozás szinte valamennyi területét érintő kutatómunkában részt vett, mint bedolgozó, vagy témavezető. Tevékenységének súlypontja fokozatosan áthelyeződött a tartószerkezetek és faházak tervezése és gyártása irányába, valamint a hazai lombos fafajok ilyen irányú hasznosításának területére. E területen fontos szerepet kaptak a ragasztott faszerkezetek, a statikai tervezés esetenként az épületfizikai számítások, néhány esetben pedig az építészeti tervezés.

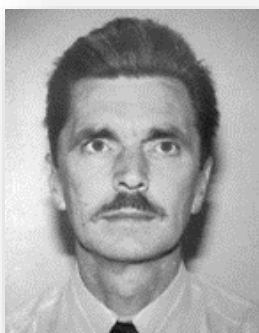
Főmérnökként feladatkörébe tartozott a vállalati tervező részleg irányítása és ellenőrzése, a tartó- és faházgyártási technológiák és szerkezetek fejlesztési koncepciójának kialakítása és a gyártó kapacitások fejlesztése.

Egyetemi oktatóként bevezette a faanyagú tartó- és faházszerkezetek pontos és részletes ismertetését és az alkalmazható technológiai megoldásokat. Ismereteinek fejlesztését nagyban elősegítette, hogy két alkalommal is sikerült elnyernie hosszabb időtartamú ösztöndíjas pályázatot az egykori Nyugat-németországban a Carl Duisberg Gesellschaft-nál. Állandó munkaköri tevékenysége mellett külső meghívott előadóként szerepelt az Erdészeti és Faipari Egyetemen a Budapesti Műszaki Egyetemen, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen és a Statikus Mesteriskolán.

A korábbi időszakban szokásos munkahelyi, minisztériumi és egyéb kitüntetések, elismerések elnyerése mellett külön említést érdemelnek:

- címzetes egyetemi docens (Sopron 1990)
- Pro Silva Hungariae díj (2002)
- Pro Facultate Ligniensis díj (2012)

2004-ben a Mérnöki Kamaránál tartószerkezeti vezető tervezői engedélyt kért és kapott. Hazai és külföldi konferenciákon többször szerepelt magyar és német nyelvű előadásokkal. Számos hazai és külföldi folyóiratban jelent meg publikációja, több könyv és könyvrészlet szerzője, társszerzője és szerkesztője. A mérnöki faszervezetek 1-11. (2000) című könyv egyetemi tankönyvként használatos a máig, ennek digitalizált változata (2014) is megjelent. Hosszú éveken át bizottsági tag, majd elnök a faszervezetek szabványosító bizottságban (MSZH). Közreműködött az MTA minősítő bizottságaiban (kandidátusi, doktori) és néhány egyetemi doktori eljárás (PHD) lebonyolításában.

Zelena István Dénes (Felsőzsolca, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 3535 Miskolc, Kondor Béla u. 12.

Oklevél száma: 82-1967.

kelte: 1967. június 22.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1967-ben szerezte meg. Ezt követően az Erdészeti Növényvédő Szakmérnöki oklevelét 1982-ben kapta kézhez.

Az Észak-Magyarországi Erdőgazdaságnál 1967-1968. években termőhely - feltárási előadóként tevékenykedett. 1969-től a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál műszaki ügyintéző, 1985-től er-

dőtelepítési előadó.

1992-ben a Répáshutai Erdészet főmérnöke lett, és erdőtelepítési vezetőként növelte a borsodi erdők területét.

1996-ban átkerült az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságára, ahol erdőfelügyelőként dolgozott nyugdíjazásáig.

Tudományos munkáját az 1973-ban elkészített Talajhatározó jelzi.

Számos alkalommal Kiváló Dolgozó Oklevelet, 1976-ban Miniszteri Oklevelet kapott a „Fásítási ankét” alkalmából.

Zétényi Zoltán (Pápa, 1944): erdőmérnök

Lakcím: 1184 Budapest, Építő u. 26/b.

Oklevél száma: 132-1967.

kelte: 1967. december 11.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1967-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdőmérnöki, majd 1975-ben az ELTE BTK-n pszichológusi oklevelet szerzett. 1972-73-ban elvégezte a BME Mérnök-továbbképző szociológia kurzusát.

1967-ben a MÉM Budapesti Erdőrendezőségénél kezdett erdőtervezőként. 1970-ben a Bp. XV. ker. Tanács építési osztályán – előadó, 1971-ben az ÉGSZI, 1973-ban a NIM IGÜSZI szociológusa. 1976-ban a

KSZI Ergonómiai Labor pszichológusa. 1979 és 1983 között az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat sajtó- és közvélemény-kutató osztály munkatársa. 1984-ben az Országos Pedagógiai Intézet kutatója. 1985-86-ban a Lapkiadó Vállalat – a *Polifon* könnyűzenei lap rovatvezetője. 1987-ben a Lapkiadó Sajtókutató Osztály munkatársa, majd a *Visszhang* című lap szerkesztője. 1988-90-ben a *Polip Rock-magazin* alapító vezető szerkesztője, 1990-ben a *Hungaropop* Kiadónál a *Rockklub* alapító felelős szerkesztője. 1991-ben az MDF Országgyűlési Képviselőcsoport sajtófőnöke. 1992-től szabadúszó újságíró, 1995-96-ban a Demokrata kultúra-rovatvezetője. 1997-től a Pest Megyei Hírlap belpolitikai újságírója. 1998-2001 között az FVM Sajtóiroda főtanácsosa. 2001-től az ÁESZ sajtófőtanácsosa, 2005-ben nyugdíjba vonult. 2002-2006 között az Erdészeti Lapok szerkesztő bizottsága tagja, a lap az ő elképzelései szerint újult meg. 2003-2004-ben a Vivat Academia alapító főszerkesztője. 2003-ban megalapította a ForestPress erdészeti hírportált. 2016-ban átvette az Erdészeti és Faipari Híradó szerkesztését.

1970-ben kilépett a KISZ-ből. Az MDF-nek 1990-1993 között volt tagja. A Magyar Pszichológiai Társaságnak és a Magyar Szociológiai Társaságnak 1990-92-ben volt tagja. 1991-98-ban MÚOSZ-tag, 2007-től a Protestáns Újságíró Szövetség alapítótagja. 2001-től tagja az OEE-nek (Erdészeti Erdei Iskolai- és Erdők a közjóért szakosztály), és 2004-ben megalapította a Közönségkapcsolatok Szakosztályt, amelynek azóta is az elnöke.

1982-ben Kiváló Dolgozó és nívódíjat kapott; 2013-ban megkapta a „2 000 000. hektár Magyar Erdő” sajtódíjat. 1988- és 1989-ben a Diamond Awards Fesztiválon (Brüsszel) rockfotóit díjazták. Fotókiállításai Miskolcon, Ajkán, Egerben, Kaposváron, Győrben és Budapesten voltak. Rockfotóival illusztrálták többek között a Piramis vádirat, a Beatrice énekeskönyv, a Magyar punk története, Katona Klári Titkaim neked, a Bikini, a Közeli helyeken (Bikini), a Hobo, az Amerika kiadó című könyveket, valamint a Pa-Dö-Dő, a Beatrice és Henry Rollins lemezeit. Természetfotói láthatók a *Magyarország erdőállományai* és az *Erdők a közjóért* kötetekben. Az öt földrészen készült fotói tucatnyi helyen kerültek falra. Képei 2011 szeptemberben a Múcsarnokban a „Sírba visztek – a Bizottság a Múcsarnokba megy” című kiállításon szerepeltek, és a „Nem hiszek ám én a mennyországba” című konferencián Rácz Józseffel tartott előadást *Könyűzene és ifjúságvédelem* címmel. A Kossuth Rádió *Rockújság* műsorában rendszeresen jelentkezett kritikákkal és jegyzetekkel. A Hálózat Televízióban Nagy Lászlóval Erdészcsillag címmel 10 részes sorozata volt. 2010 óta az OzoneNetwork TV állandó kommentátora, erdészeti műsorainak munkatársa. 2016. szeptemberében a Recorder.blog.hu oldalon interjú jelent meg vele A pillanat embere – Zétényi Zoltán címmel, és kb száz rockfotóját mutatták be. Publikációi több mint 80 lapban, folyóiratban jelentek meg. Öt könyv szerzője, társszerzője: *Első (az) Emelet(?)*, Zrínyi K., 1989.; *Magyarország erdőállományai* (szerkesztője többekkel) ÁESZ, 2001.; *Erdők a közjóért* (szerkesztette és írta Dobó Istvánnal) OEE, 2007 és 2009.; A film nem forog tovább, 2013. Alexandra K.; A Kossuth téri agrárpalota (Bényei Balázssal) Vidékfejlesztési Minisztérium, 2014.

AKIK AZ 1967-BEN VÉGZETTEK KÖZÜL SAJNOS NEM ÉRHETTÉK MEG AZ ARANYDIPLOMÁT

1. Anda István 2000
2. Bacsa György 1963
3. Bárdos Károly 2000
4. Botfalusi Győző 1995
5. Brugger Frigyes 2005
6. Cserép Lajos 2001
7. Kamarás György 2002
8. Katona Győző 1989
9. Kovács Sándor 1983
10. Lesznyák László 1990
11. Mezős József 1991
12. Orosz György 1989
13. Simon József 1995
14. Soós Gyula 2016
15. Szalkay György 2006
16. Szaniszló Gábor 2007
17. Szkalák Gyula 2003
18. Telegdy Pál 2014
19. Vágási Imre 1990

